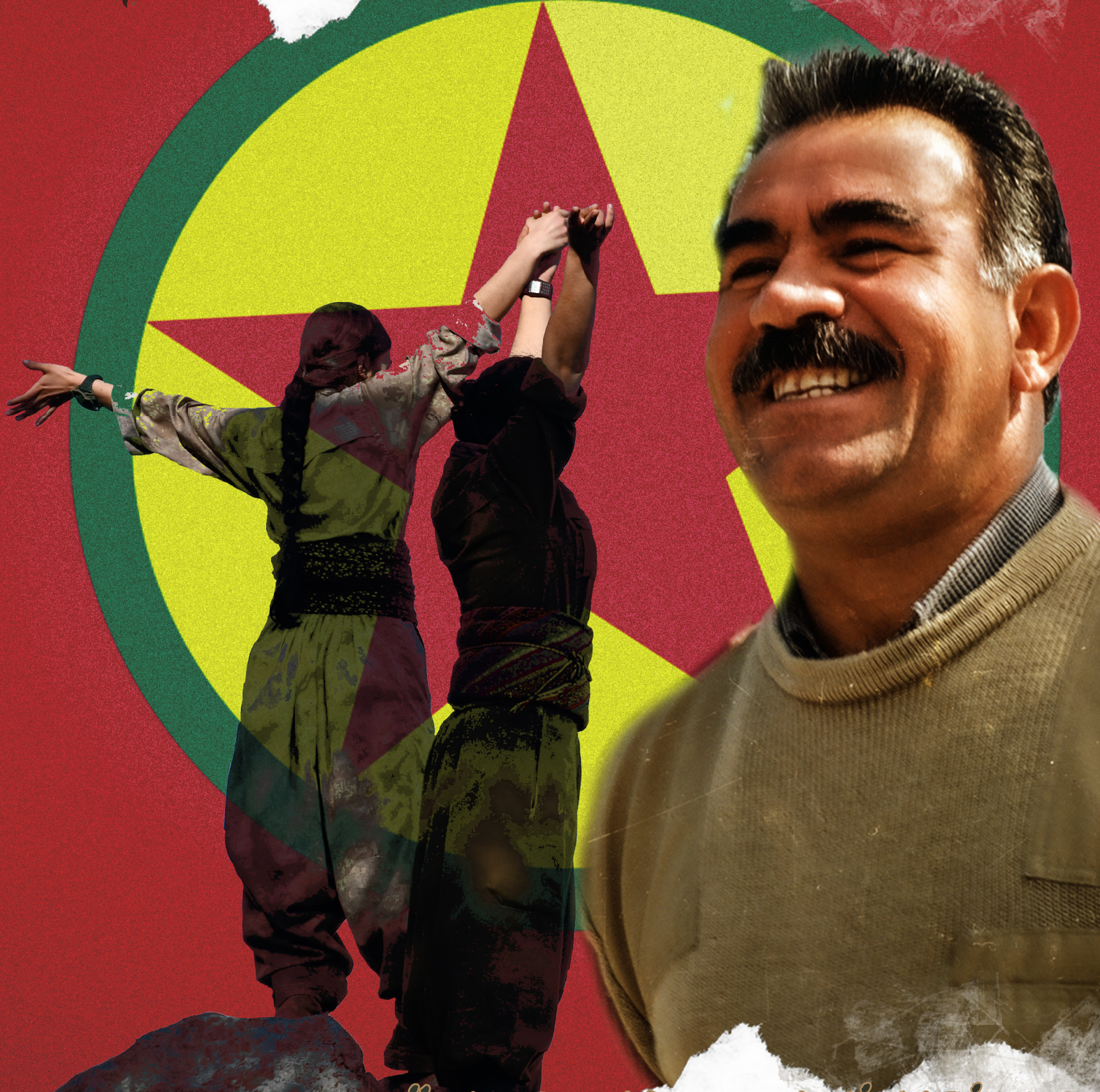

Sayı: 18 Kasım/Aralık 2024 2 Aylık İdeolojik Kùltür Dergisi

YURTSEVER GENÇ KADIN

“Kadının olduğu her yer yaşam kaynağıdır”

ÖNDER APO HAKİKATİ İLE
ÖZGÜR KADIN ÇİZGİSİNDE YÜRÜYÖRÜZ

EDITÖR

KASIM -ARALIK 2024

KADIN ÇİZGİSİ

MERHABA YÖNÜNÜ GÜNEŞE ÇEVİREN GENÇ KADINLAR

Dergimizin Kasım-Aralık sayısında “Kadın Çizgisi” teması ile sizlerle. Bu sayımızda “Önder Apo Hakikati ile Özgür Kadın Çizgisinde Yürüyoruz” şiarıyla genç kadınların kadın çizgisi ile sürece katılımlarının önemine vurgu yaptık.

Dergimizin 2024 yılının son sayısında PKK'nin kuruluşunda kadın çizgisini aynı zamanda 25 Kasım Kadına Şiddetle Mücadele günü başlıca konularımızdandır. Genç kadın, üniversite perspektifleri, ve birçok dosya yazıları, portre, anılar ve Kejê ile güncel konulara değindiğimiz bir sayı ile sizlerleyiz.

Genç olarak başladığımız bu yılda PKK'nin 47 yılında genç kadın coşkusu ve dinamizmi ile karşılayacağız. Son süreçte genç kadınlara karşı çoğalan katliamların cevabını 25 Kasım mücadelesi ile her alanda cevabını vereceğimiz, bir süreç olacaktır. Bu nedenle zaferin öncülük rolü biz genç kadınlarındır. Bu vesileyle 27 Kasım Diriliş Bayramı başta evrensel özgürlük önderi Rêber APO'ya, tüm devrim şehîdlerimize, yurtsever halkımıza, zindan direnişçilerine kutlu olsun.

GENÇ KALIN
GENÇ YAŞAYIN!

Yurtsever Genç Kadın Dergisi

3 ÖNDERLİK PERSPEKTİFİ

Güçlenen Kadın Yaşamsal Kılanan Kadındır

6 GENÇ KADIN PERSPEKTİFİ

Kadın Çizgisi ile başlayan Mücadelemiz, Özgürlüğü Doğuşunu Yaratacaktır

10 İDEOLOJİ

Hayatta Kalmak mı ? Yaşamak mı ?

14 DOSYA

Kontralıkta 3'lü Çark

Özgürlük Hareketimizin Yarattığı Devrimci Kültür ve Özgürlükçü Yaşam

Teslim Alınamayan Kadınlar

22 KADININ KALEMİNDEN

Evrenselleşen Önderlikten Öncüleşen Kadın Gerçekliğine

26 PORTRE

Güzel Olmak Gerek...

29 ANI

Veditîne Azadî

31 JİNEOLOJİ

Genç Kadınlara Dayatılan Cinsel Kırılmaya Karşı Jineoloji Bilinciyle İkinci Doğuş İsyanı!

34 KAPİTALİST MODERNİTE

Umutûn Kendisine Umut Hakkı Tanımıyorlar Ne Hadlerine...

36 ÜNİVERSİTE

Kadın Çizgisi Yaşamı Özgürleştirme Çizgisidir

40 KÜLTÜR VE SANAT

Artêşbûna Jin Xweşikbûna Xeyalên Me Ne

43 MİZAH

Ji bo Serxwebûna Xwe Werne Şer!

GÜÇLENEN KADIN YAŞAMSAL KADINDIR

Kadına dayatılan en büyük onursuzluk, kişiliksizliği, haksızlığı, çirkinliği ve basitliği esas alan erkek yaklaşımlarından kaynaklanır. Biz bunun önüne geçtik. Kadının onuru tam da bu noktada başlar. Böyle çirkin bir yaklaşımı sınırlandırmamız, sizin için olağanüstü bir destektir. Eğer onurdan bir şeyler anlıyorsanız, en büyük devrimlerden birisi budur. Bunu daha da geliştireceğiz. Sonuna kadar özgürleşmenizden çekinmiyoruz. Kadın hareketine zengin boyutlar kazandıracığımıza inanıyoruz. Kadını yaşamın çok güçlü, eşit ve özgür bir tarafı haline getireceğimize inancımız tamdır. Bunun partiyi ve savaşı geliştirerek kendini kanıtlayacağına eminiz. Gelişen kadın gelişen savaştır; gelişen savaş kazanılan ülkedir, halktır ve özgürlüktür. Kim bunun tersini iddia ediyorsa, o eski lanetli yaşamın peşindedir, bunun hilesini geliştiriyor ve uygulamak istiyordur. Kadın için son derece doğru bir çizgi ve iddialı bir yürüyüş başlattık. Size gerekli olan küçük bir mutluluk olsaydı, onu da çoktan verebilirdik. Birçok kişi küçük bir mutluluk aracı olarak kadına süs eşyası verir. Biz bunu yapmıyoruz, bizim verdiğimiz özgürlük imkânıdır. O da her türlü eşyadan çok daha değerlidir ve en layık olanı da budur. Bu çerçevede dahilinde mücadele gücünüzü geliştirerek sorunları çözeceksiniz. Güzel bir topluluk oluşturuyoruz. Nereden bakarsak bakalım, PKK'nın yüz akı ve ifadesi, özgür kadınlar ortamı yaratmaktır. Bunu çok iyi anlamalı ve gözümüzün bebeği gibi korumalıyız. Yaşam, bu topluluğun kendini çok iyi eğitip örgütlenmesinden güç bulacak ve kazanılacaktır. Hatta bu savaşın kendisi bile bu topluluğun kendisini özgürleştirmesiyle,

Devrimin yolu alışkanlıklara başkaldırıdan geçer, devrim onun yerine kendi yaşanılabilir ölçülerini koymakla kendini belli eder. Salt karşı koymak yetmez. Bir de yerine ne koymamız gerektiğini bilmeliyiz. Aksi halde bir maceracıdan farkımız kalmaz. Bizim de yanılığımız ve eksikliklerimiz olabilir. Kadın gerçeğiyle halen yoğun olarak uğraşıyorum. En kolay yol sizlerle uğraşmamak olurdu. Kadının özgürlük gerçeğini ortaya çıkarmak, bunun daha genel özgürleşme düzeyini sağlamak için kendimi hiçbir erkeğin cesaret edemeyeceği kadar gelişkin, direnişçi ve genel kılıyorum. Genel bir erkek olmak, sandığınız gibi kolay bir iş değildir. Kadından daha fazla erkek özel kalmak ister, kadın biraz daha genel kalmak ister. Genel kalmak kadının çıkarınadır, ama erkek her zaman özel olmak veya özel mülke çekmek ister. Ben buna karşı direndim. Şu anda kadın karşısında genel erkek ölçülerini temsil etmek, benimiçinenönemliönderlikvasfıdır.Bukonuda tarihte başarılı olmuş çok az tip bulursunuz.

sonuna kadar iradesi olan, kabulü kadar reddi olan, bunu kimlikli olarak geliştirebilen, yaşamın doğru, eşit, özgür ve emeğe bağlı bir tarza ulaştırılmasıyla anlam ifade edecektir. Genelde kazansak bile, eğer böyle bir özgürlük ifadesine ulaşamazsak, bu savaşın fazla bir anlamı olamaz. Savaşımızın en temel ve özlü amaçlarından birisi, kadındaki bu özgürlük düzeyinin yaşam için çok vazgeçilmez olan yerini sağlama almak ve gerçekleştirmektir. Hiç kimse bunu göz ardı etmemeli, çarpıtmamalı ve yozlaştırmamalıdır; tersine, mümkünse güç vermelidir.

Gelişen Kadın Gelişen Savaştır; Gelişen Savaş Kazanılan Ülkedir, Halktır ve Özgürlüktür

Kadının bu temelde güç kazanması, toplumun özgürleşmeye başlamasının ve özgürleşme düzeyinin geliştirilmesinin en temel garantisidir. Bir kadının böylesine özgürlük öncüsü haline getirilmesi, kadın cinsinin özgürlük düzeyinin en önemli maddesi olduğu kadar, toplumsal düzeyin de özgürlük ifadesidir. Kürdistan gibi bir ülkenin toplumsal gerçeğinde yaşamın biricik anlamı varsa, o da bu düzeyi sağlamaktır. Yani savaş bile bunun için verilir; bunun sonuçlarını da herkes anlayabilir ve bu çerçeveyi kendi kişiliğine oturtabilir. Sizi başka ne tatmin edebilir ki? Siz daha doğru dürüst kişiliğinizi tanıyamamışsınız, yaşama giden yolun farkında değilsiniz. Size gerekli olan özgür ortam büyük düşünmektir, özgür seçimi sağlayabilmektir. Biz buna büyük özen gösteriyoruz. Bundan sonra da bu çabalarımızı derinleştireceğiz. İnaniyorum ki, siz de bunun farkındasınız, bu temelde geliyorsunuz; yaşamın, dolayısıyla bu savaşımın en sağlam bir kaynağı ve öncü gücü oluyorsunuz. Siz kadın olarak özgürlük savaşımına daha çok yatkınsınız. Özgün duygularınıza başkalarını kurban etme gibi bir yönünüz yoktur, varsa da zayıftır. Daha çok kurban edilmeye çalışılırsınız. Bu noktada uyanık olmanız gerekiyor. Diğer

yandan yüce ve güzelliklerle dolu bir ruhsal durumu yaratmaktan da çekinmeyin. Büyük duygular hissetme, büyük güzellikleri düşünme kadında daha gerçekçidir. Hiçbir tabu bu konuda bizi yıldırmamalı ve korkutmamalıdır. Bizim toplumumuz, özellikle kadın fazlasıyla çirkinleştirilmiştir. Aslında Kürdistan'da kadının tarihsel kökeninde tanrıçalık vardır, aşk ve zafer tanrıçası Star'ın bir büyük özelliği vardır. Belki şimdi duyulmuyor, ama dikkatli bir tarihçi bunu yakalayabilir. Bunu tekrar bilince çıkarmak gerekiyor. Yani kadında aşk ve zafer kişiliğini iç içe egemen kılmak, bana göre bu toprağın tarihine yanıt vermenin en doğru ve biricik yoludur. Burada güzellik kavramı son derece yetkinleştirilmiş, ama daha sonraki çağlar boyunca karanlıklara gömülmüştür. Kadın, işgalciler karşısında kaybeden erkek tarafından daha da kapatılmış, müthiş köleleştirilmiş ve güzellikler de yitirilmiştir. Bizim savaşımız bu tarihsel çizgiyi de tersine çevirmeyi, daha doğrusu ilk özgürlük tarihiyle buluşmayı da ifade ediyor. Zor da gelse, bunu görebilmelisiniz. Çünkü büyüme böyle bir tarih bilincine sahip olmakla bağlantılıdır. Bunun yanında, özellikle orada daha çağdaş özgürlük gelişmeleri de vardır; onlardan da çekinmeyin. Orada şüphesiz emperyalizmin metalaştırdığı bir kadın vardır, ama özgürlük temelinde gelişmeler de vardır. Kaldı ki, bunlar emperyalizmin malı da değildir. Oradaki emekçilerin, kadınların yüzyıllarca süren savaşımı da vardır. Dolayısıyla birey olarak özgürleşmenin o r a d a k i avantajlarını iyi kullanmanız gerekiyor. Hem kendi tarihinizden

hem de çağın gücünden doğru nasiplenirseniz, büyük bir özgürlük gücü olacağınız kesindir. Daha da somut ve ayrıntılı olarak yaşamın kabul ve ret ölçülerini, güzellik ve çirkinlik ölçülerini geliştirmekten de çekinmeyelim. Yani yaşanılmaya değer bir yaşam projesinin, hatta yaşam programının kadın tarafından geliştirilmesi bana göre yerindedir. Özgürlük silahını eline alan kadın, Zilan vasiyetindeki gibi işe nasıl sarılmak gerektiğini bilmek zorundadır. Bunun dışında ilgi ve ilişki arayamaz. Kadının onuru ve soyluluğu bu çizgidedir. Güzelliği ve büyük yaşam gücü kendini burada açığa vuruyor ve bu yola da girilmiştir. Bu yol kutsaldır, yücedir. Sadece kadını değil, onunla birlikte ülkeyi de, özgürlüğü de kazandırır. Bu savaş bir sevgi savaşıdır derken boşuna söylemiyoruz. Aynı zamanda bunun büyük çabası içerisindeyiz.

Bununla birlikte biz yaşamı çok sevdiğimiz için bu büyük fedakârlıkları göze aldık ve bu büyük savaşı seve seve veriyoruz. Bu konuda kadın en cesuru ve en fedakârı olarak karşımıza çıkıyor. Sadece ölmek için değil; bu insanlar kendini en çok gören insanlardır. Zekiye'lerden Sema Yüce'lere kadar hepsi aslında güzel bir yaşamın sevdalılarıydılar. Ronahi'nin kendisi de güzel bir yaşamın sevdalıydı, ama yanılmadı ve yanılmadı. Güzel yaşam neye bağlıdır? Onlar güzel yaşamın eski düzenden, eski kimlik ve kişilikten kopuşla bağlantılı olduğunu gördüler ve onu kendi kişiliklerinde yaktılar. Zilan'ın, Ronahi'nin bu anlamda yaktığı sadece düşman değil, onun yüzyıllardan beri gırtlığımıza kadar dayattığı pisliklerdir, inançsızlıktır. Ülkeden kopuşu ve sıradan

yaşamı normal sayma, bunun ideolojisiz ve çirkin pratiğidir. Onlar bunları yakmışlardır. Bu çok iyi bilince çıkarılmalıdır. Bunun yerine, sonuna kadar güzel yaşamın ifadesi olduklarını da bilmek gerekiyor. Bu yoldaşlarımız aynen şunu söylemişlerdir: "Bizbüyükbiryaşamın,büyükbiraşkinkendisi olmak istiyoruz." Bu yoldaşlar canlarından sıkıldıkları ve yaşamı sevmedikleri için değil, tam tersine, onun büyüklüğüne duydukları saygıdan ötürü, onun büyük özgürlüğünün vazgeçilmezliğini esas aldıkları için bu büyük eylemi gerçekleştirdiler. Bunlar aynı zamanda yaşam ve güzellik eylemidir. Biz bu anlamda tanrıça katına çıkarılmaları Onların haklarıdır dedik. Ulusal gerçekliğimizde, hatta insanlık için bu bir tanrıça yüceliştir. Bunları bu temelde mutlaka insanlığa da mal etme gereğinden bahsettik. Her kutsal davanın büyük kişilikleri böyledir ve bu bizde görkemlidir. Bizde çizgi savaşımı derken bunları kastediyoruz. Bunun anlaşılmayan yönü de yoktur. Toplumdan içimize yansıtılmış işbirlikçi çizgiyi hangi erkek ve kadının temsil ettiği açık olduğu gibi, büyük özgürlük çizgisini de hangi kadınların, hatta önderliğin esas aldığı ortadadır. Özgür kadın yücelişini asla kıskanmıyorum. Hakim erkek kıskanıyor ve asla bu fırsatı vermek istemiyor. Ama biz Prometheus gibi, hakim erkekten gücü alıp özgür kadına taşıyoruz dedik. Bundan büyük gurur duyarız ve bu da çarpıcı bir gelişmedir. Güçlenen kadın, yaşamsal kadındır. Zayıf kadın yaşamın tehdididir. Saflarımızda bazı erkekler halen bunu anlamak istemiyorlarsa, bunların neyi temsil ettiğini siz daha iyi biliyorsunuz. Hakim anlayışlarıyla, bağımlılaştırma özellikleriyle, kaba tarzlarıyla bu erkekler tehlikelidir. Bu aşılmadıkça yaşam olmaz. Ayrıca yaşamı sürekli erkeğe bağımlılıkta gören, onun gölgesinde yaşanabileceğini sanan kadın da işbirlikçidir. Bukadındaözgürlüğü,dolayısıyla yaşamı temsil edemez. Önderliksel çıkış, bu her iki yönlü yaklaşımlara karşı savaşımın bağlantılıdır ve başarısı da bu temeldedir.

KADIN ÇİZGİSİ İLE BAŞLAYAN MÜCADELEMİZ ÖZGÜRLÜĞÜN DOĞUŞUNU YARATACAKTIR !

Değerli Yurtsever Genç Kadınlar!

Hiçbir tarihte görülmemiş, duyulmamış ve yazılmamış büyük bir direniş destanına şahitlik eden bir yılın daha sonuna geliyoruz. Yılları, ayları, haftaları ve her anı güzelleştiren içinde bulunduğun zaman dilimini ve mekânında göstermiş olduğun direnişçilik, yürütmüş olduğun savaş belirlemektedir. 2024 yılıyla da dile gelmesi bile suç sayılan bir halkın, yasaklanan bir ulusun ve yok edilmeye çalışılan bir toplumun eşi ve benzeri görülmemiş direnişine tanıklık ettik. Bir çağın direniş ve savaşçı kimliğinin özgür kadın kimliği ile dile gelişine, özgürlük ve intikam öncülüğünün savaş tünellerinde zirvelediğine tanıklık ettik. Erkek aklıyla başlatılan savaşın özgür kadın çizgisinde bitirileceğine bütün inanç ve iradeleriyle kenetlenen yiğit kadın ve erkek tüm kahraman gerillalar şahsında, yeni özgür insanın yaratılma direnişinin her anına tanıklık ettik. Nasıl yaşamalı? Nereden başlamalı? Nasıl yapmalı? sorularına yaşamlarıyla cevap veren ve bu direnişlerini bizlere gösteren nice kahramanın hikayesine, direnişine tanıklık ettik. İnsan gücü ve insan iradesinin sınırlarını aşan direniş ile en gelişmiş tekniği yeryüzünden, gökyüzünden söküp atıldığına tanıklık ettik. Zorluklara karşı direnmeyi, yoldaş olmayı, anlam derinliğine kavuşmayı gördük bu kahramanlarda. Sıradan bir yaşama karşı, sıradan olmayan bir savaşta, kazanmak için kendini adayan fedailere tanıklık ettik. Onurlu, özlü yaşamın öncülüğünü yapan bu

kahramanların direnişiyle, anı anına var olmayı, özgür bir geleceğe doğru kazanmaktan öte bir şansımızın olmadığı bir zafere doğru ilerlerken devrimin her anına tanıklık etmekteyiz. Açığa çıkan fedai ve direnişçi ruh ile direnişimizi bitirmeye çalışan faşizanca politikalarla karşı karşıyayız. Kimisi en yakınında, kimisi farkında bile olmadan, kimisi de yukarıda da belirttiğimiz gibi savaş mevzilerinde karşılaşılıyor bu alçak düşman ve politikalarıyla. Özgürlüğe kavuşmanın yolu da savaşmaktan ve düşmanı Kürdistan topraklarından söküp atmaktan geçmektedir. 2024 yılı da bu anlamıyla biz genç kadınlara özgürleşmenin direnişten geçtiği ve bunun dışında bir yolun olmadığını göstermiştir. Kadın çizgisiyle başlamış olduğumuz 2024 yılı gerçekliğine baktığımızda yürütülen savaşın bir parçası olmak, kendine ait görme, içinde yer alarak başarıyla sonuçlandırmak için belli düzeyde emek ve çaba açığa çıkmıştır. Yurtsever genç kadınlar olarak, direnişten öte bir yönümüzün olmadığını gördük ve direnişteki ısrarlı mücadelemizle varlığımızı korumayı başardık. Kuşkusuz bu yıl içerisindeki kadın özgürlük çizgisindeki yürüyüşümüzde yetmez, yetersiz ve istenilen düzeyde cevap olmayan yönlerimizde açığa çıkmıştır. Bu anlamıyla bizler için özeleştirilerek vereceğimiz bir yılı da kapsamaktadır.

Değerli Yurtsever Genç Kadınlar!
Bakur ve Türkiyeli genç kadınlar olarak,

yürütmüş olduğumuz çalışmaların ne işgali ne katliamları ne tecavüzleri ne ajanlaştırma ve fuhuşu ne de kendi dilimiz ile konuşmamızı sağlayacak, soykırım politikalarını bitirecek düzeyde olmadığı görülmelidir. Kısacası yürütmüş olduğumuz çalışmalar özgür zihniyet ve yaşamı yaratmada yeterli düzeyde olmamaktadır. Dikkat edelim, yıl başından beri Kürdistan da ahlaksızca saldıran bir düşman gerçekliği var. Direniş alanlarımıza, değer ailelerimize, dağlarımıza, coğrafyamıza, kültürümüze bir parka vermek istediğimiz isme kadar saldırmaktadır. Zorla deli gömleği giydirilmeye çalışılan bir halk şimdi bunun karşısında ne yapacak? Ya o gömlek sökölüp atılacak, ya da o gömleği giyip var olan kabul edilecek. Kürt halkının, kadınların ve gençlerin direnişini teslim almak için faşizmin yapmadığı, denemediği yol yöntem kalmamıştır. Bugün Bakure Kürdistan da akp-mhp faşizmi kendi çete örgütlerini, fuhuş şebekelerini, uyuşturucu mafyalarını, tarikatlarını aralıksız bir şekilde yaydığını bilmeyen yoktur. Devletçi sistem tüm mahallelerde özel savaş saldırılarını geliştirmektedir. Bunların hepsini yaparken de akp-mhp faşist rejimi kendini en toplumsal ve ahlaklı sistem olarak lanse etmeye çalışmaktadır. Kadın ve gençliği, toplumun öncü güçlerini yozlaştırmaya, öz direnişi köreltmeye çalışmaktadır. Üniversitelerde, yurtlarda, kampüslerde bu politikalarını devreye koyarak özel savaş elemanlarını ve paramiliter gücüne

eleman katma arayışını aralıksız bir şekilde sürdürmektedir. Sanal medya ve aile kurumu üzerinden, açmış olduğu kurslar, spor salonları, farklı akımlar ile lümpen bir kuşak yaratılmaya çalışılmaktadır. Bu sistem faşist ve ahlaksız bir sistemdir. Ahlak karşıtıdır, soykırımcıdır, kadın ve özgürlük düşmanıdır. Buna karşı yürütülen mücadele çizgisine baktığımızda, pasif durumu aşamadığımız görülmelidir.

Önder Apo; "Kürdistan'da örgüt olmazsa, yaprak bile kıpırdamaz" demektedir. Yurtsever genç kadınlar olarak, yürütülen mücadeleyi örgüte çevirme, örgüt olma da doğru mücadeleciliği geliştiremedik. Milyonlarca genç kadın böylesi bir kadın kırımını altındayken, onları eğitme, örgütleme, eyleme kaldırma dışında bir çalışmamız olabilir mi? Fakat bu örgütlülüğü yaratma işgali, ilhakı Kürdistan'dan söküp atmada ciddi eksiklikler açığa çıkmıştır. Elbette bunları belirtirken tüm yurtsever devrimci genç kadınların vermiş oldukları emeği, çabayı görmezden gelemeyiz. Emeği inkâr edemeyiz. Fakat bir yıllık çalışmalarımızı ele aldığımızda ne yarattık? Ne kadar cevap olduk? Ne kadar genç kadına ulaşım sistemin vahşi ve ahlaksız politikalarından kurtardık? Ne kadarını bilinçlendirip, eğittik? sorularıyla kendimize yönelmeyiz. Değerli yoldaşlar bu soruları sordüğümüzde yetersiz yönlerimizi görüp, değerlendiremezsek kuşkusuz doğru arayış ve cevap olmada gelişmeyecektir.

Bu anlamıyla her anımızın muhasebesini yapmak, dersler çıkartmak ve anlayıp kavrayarak mevzilerimizi hem iç hem de dış güçlere karşı sağlamlaştırmak zorundayız. Düşmanın sadece bir mevzide olmadığını ve bir mevziden vururken, diğer mevzide kendini kurtarıcı olarak gösterdiği bilinmektedir.

En Büyük Eylem Özüne Kavuşmadır Xwebûn Olma, Amargileşmedir

Gerilla savaş tünellerinde kahramanca savaşıyor, Önderliğimiz İmralı soykırım sisteminde büyük bir direniş içerisinde. Bu direnişe karşı cevapta her alanı savaş mevzisine dönüştürmekle olacaktır. Buna göre mevzilenmek de bizler için olmazsa olmazdır. Bu anlamıyla özgür kadın çizgisinde, özel savaş politikalarına karşı bilinçlendirme ve eğitme çalışmalarında açığa çıkan düzey önemliydi. Yine erkek aklına karşı, cinsiyetçi politikalara ve cins mücadelesine yönelik önemli eğitimlerde yapıldı, yapılmaktadır. Kadın bilinci, kadın iradesi ve kadın kimliği ile özgür kadın çizgisinde üniversitelerde, mahallelerde erkeğin değişim ve dönüşümünden kendini sorumlu görerek bilinçlendirme çalışmaları etkileyici bir rol de oynamıştır. Bir başarı olacaksa, bir kazanım olacaksa bunun ancak ve ancak kadın öncülüğünde olacağı bir kez daha görülmüştür. Önder Apo öncülüğünde gelişen kadın ideolojisi, özgür kadın çizgisinin değiştirici ve özgürleştirici öncülüğü tüm dünya kadınları açısından feyz alınmakta ve büyük bir çığır açmış durumdadır. Tüm dünya kadınlarının gözleri bizdedir. Kürt kadınının açığa çıkardığı ve çıkaracağı her başarı, büyük etkilemekte, kazandırmaktadır. Önder Apo; "Bu çağların sancılarını hissedemeyen insan, başarılı da olamaz" demektedir. Yurtsever genç kadınlar olarak en büyük öz eleştirimiz Önderliğimizin hala tutsak olmasıdır. Şimdi bu çağın acılarını hissetmemiz gerekir. Önderliğimizin nasıl bir soykırım-tecrit sistemi altında tutulduğunu en derinden hissetmemiz gerekir. Önderlik

kampanyasına yarım, parçalı katılım tarzını aşamadık. Sürece ağır bir tempoyla girdiğimizi ve anda cevap olmada yetersiz kaldığımızı görmeliyiz. Canavarlaşan bir sistemde yok edilmeye çalışılan, toprağında yaşayamayan, diliyle konuşamayan, kendisi olarak var olamayan ve özüne yabancılaşan kadınların sancılarını hissetmeliyiz. Tünellerde savaşıyor Apocu ruhla, genç yürekli kadın yoldaşlarımızın iradeli duruşlarını ve nasıl bir düşman ile savaştıklarını hissetmeliyiz. Hissedemezsek özgürlük çizgimizi, başarıya götüremeyiz.

En günahsız, masum çocukları, Narinleri, Cemileleri, Uğur Kaymazları hissedemezsek savaşımayız. Çuvallara, kargo kutularına yerleştirilen kahramanlarımızı göğüsleyen bir anneyi hissedemezsek işte o an "ahlaklı ve politik toplum" un bir neferi olmaktan çıkar ve o zaman her şeyimizi yitirmiş bir hale geliriz. Savaşmak, mücadele etmek, direnmek için milyonlarca gerekçemiz var. Hatta gerekçelere sığınacak bir söz dahi kalmamıştır. Savaşmak ve kazanmak zorundayız!

Değerli Yurtsever Genç Kadınlar!
En büyük eylem, özüne kavuşmadır. Xwebun olma, Amargileşmedir. Şimdi bunun içinde savaşmak gerek. Savaşılmadan ne özgürleşir nede güzelleşiriz. 2024 yılında bunun tohumları atıldı ve daha fazla kaybedecek

vaktimiz, erteleyecek sabrımızda kalmamıştır. Kıyametleri kopartacak bir süreçte olduğumuz bilinmelidir. Keşkelere, vah etmelere, dizlerimize vuracağımız, yas tutacağımız ve göz yaşı dökeceğimiz bir süreç bizleri en lanetli tarihe götürecektir. Kürtler ve hele ki biz kadınlar için bu şekilde yaşamak ve kabul etmek bir kader değildir. Muhteşem bir direniş var, Önderliğimiz direniyor, gerilla direniyor hem de hiçbirimizin yaşamadığı, hissetmediği, görmediği en ağır savaş koşullarında bunun öncülüğünü yapıyorlar. Önder Apo ile kendini bulan ve kadın çizgisinde ilerleyen genç kadınlar olarak da Önderlikle yürüdüğümüzü ve Önderlikle başaracağımızı bilmeli ve bunun için de Önderliğin direnişini esas alarak bu direnişi büyütmeli ve savaşmalıyız.

evlatlarının kanlarıyla yazılan bu tarihimizi bilmek, kavramak ve bilince çıkartarak en önde biz genç kadınların sahiplenmesi gerekir. Hiçbir halk bizim gibi kahramanca direniş tarihine sahip olmamıştır. Hiçbir halk Kürt kadınları kadar direnişçi ve savaşçı olmayı başaramamıştır ve hiçbir halk Apocu gençlik gibi öncü konumuna gelmemiştir. Bunları belirtirken direnen diğer halk ve inanç topluluklarını inkâr etmeden ve mücadelelerinden her anlamıyla etkilendiğimiz de inkâr edilemez bir gerçekliktir. Fakat PKK yeni bir doğuşu, yeni bir çizgiyi açığa çıkartmıştır. Sadece bir kitle, inanç ve sınıfa hitap etmemiştir. Tüm evreni içinde barındırdığı gibi tüm insanlığın kurtuluş yolu olmuştur. Tüm kadınların özgürlük çizgisi olmuştur. Tüm gençlerin arayışlarına cevap olmuştur.

Kadın Direnişi İle Başlayan Mücadelemiz Özgürlüğün Doğuşunu Yaratacaktır

Kadın direnişi ile başlayan mücadelemiz özgürlüğün doğuşunu yaratacaktır. PKK Kadın hareketidir. PKK kadının var olma, küllerinden yeniden doğuşunun adıdır. İlk öncü kadın arkadaşların bizlere bırakmış oldukları mirasla direniyor ve mücadele ediyoruz. Sahip olduğumuz mücadele tarihi de xeta jinê direnişiyle var olanı büyütmeyi ve başarmayı gerektirmektedir. Partimizin kuruluş yıldönümüne yaklaştığımız bugünlerde; bitmiş, tükenmiş, yok olmuş bir halkın ve yiğit

PKK, Özgür kadın ideolojisinin toplumsallaşmasıdır. 2024 yılı kadın çizgisinde özgürlük arayışına girme ve önümüzdeki süreci zafere taşıma yılı olacaktır. Nasıl ki özgürlük hepimiz içinse, savaşmak ve mücadele etmekte hepimizin görevidir. 2024 yılının finali özgür kadın çizgisinde direnen kadınların isyanı, erkek aklıyla yürütülen savaş yok edecek ve özgürlüğün doğuşunu Önder Apo'nun fiziki özgürlüğü ile kazanacaktır.

HAYATTA KALMAK MI?

İnsanın hayatta kalması için temel gereksinimleri vardır. Yemek, barınmak, çoğalmak gibi ihtiyaçları karşılamak hayatta kalmak için yeterli olacaktır ama yaşamak öyle mi? Yaşamak için daha incele ve detaylı, ruhumuzu doyuran ihtiyaçlarımız vardır. Son yıllarda “ne olacak, böyle de yaşarım” şeklindeki cümleleri ne çok duyar olduk. Yaşamak ve hayatta kalmak arasındaki bu ince farkı göremeyenler, buna yaşam diyebilir elbette; ama bu sadece hayatta kalmak anlamına gelecektir ki, insan için gelinen aşamada bu yeterli bir tercih olamaz. İnsan zindanda, köle olarak ya da doğduğu topraklardan uzakta da hayatta kalır elbet; ama gerçekten yaşar mı peki? Düşünmekten, konuşmaktan, haykırmaktan, gülmekten, tek başına yürümekten, kendi ayakları üzerinde durmaktan, çalışmaktan korktuğunda yani kendisi olamadığında gerçekten yaşamış mı olur, yoksa sadece hayatta mı kalır? İnsan, ilk taşı yonttuğunda, korunaklı bir yer aramaya başladığında hayatta kalma mücadelesinin yanında, yaşama mücadelesini vermeye başlamıştır. Çünkü düşünmüştür ve düşünmek anlam vermek için yapıldığından, insan hayatta kalmasına anlam verdikçe yaşamaya başlar. Bir amaca ihtiyaç duyar insan, yaşamak için bir amaç. Amacın rengi ideolojiye bağlıdır. İdeoloji; öğreti, mektep, ekol gibi anlamlar taşır. İdeolojinin, insanın kendisini eğitip bulduğu, yol gösteren bir mektep olarak tanımlanması manidardır. İdeolojinin ne olduğuna bakarken, hegemon güçlerin neden 21.yy’ı “ideolojinin döneminin geçtiği ve gereksiz olduğu” adeta “ideolojisizlik çağı” olarak tanımladığını, insanlığa ideolojisizliği dayattığını anlamak zor olmuyor aslında. İdeoloji, insanın ruhunu güçlendirirken, duygu ve tepkilerinin, ahlakının, moral değerlerinin ve başarısının yönünü çizer. İdeolojisiz insan,

YAŞAMAK MI?

ruhsuz ve duygusuz, sadece bedenden başka bir şey değildir. Böyle bir beden ise dünyaya karşı duyarsız, amaçlarında muğlaktır. İnsanın düşüncesizliğe, ruhsuzluğa, duygusuzluğa ve moralsizliğe mahkum edilmesi insanı insan yapan temel özelliklerini tarumarı değildir? Bu nedenle Kürdistan’da yüzyıllardır süregelen katliam sadece fiziki olmayıp, en büyük katliam ideolojik alanda yapılmaktadır. Yaşanılan ideolojik katliamın en fazla zarar göreniyse yine kadınlardır. Kadına karşı uygulanan kaba baskı ve sömürü yöntemi, yerini kadınların yüreğini ve beynini hedefleyen, ruhunu, duygusunu fetheden, pazarlayan daha yoğunlaşmış bir saldırıya bıraktı. Kadın, herkesin öldürebildiği, sömürebildiği, zaten tüm bunlara karşı koyacak gücü ve iradesinin olmadığı gerekçesiyle, “bilmez, cahildir, anlamaz” gibi yakıştırmalarla aslında insanlıktan koparılmak istenir. Çünkü bilmek, insani bir eylemdir.

Genç kadınlar olarak da en fazla saldırıya maruz kaldığımız alan ideolojidir. Özel savaş; yaşam tarzıyla, medyasıyla, TV kültürüyle sinsice biz genç kadınları ideolojik ve moral olarak yaşamın bütün alanlarında yoketmeye çalışıyor. Peki bu saldırılara karşı ne yapmak gerekir? Ruhumuzu nasıl özgürleştirir, cesaretimizi nasıl geliştirir, nasıl eyleme geçebiliriz? Tüm bunların cevabı ideolojidedir. Çünkü genç kadınların her şeyden önce ruhu zayıflatan tehlikeleri algılaması, tanınması gerekir. Duygularımız ve tepkilerimiz, algıladığımız şeye anlam vermemizi şart kılar. Anlam vermek bilgi ile, bilgi ise ideolojiyle gerçekleşir. Bir ideolojisi olmayan kadın, aldığı bilgiyi nasıl yorumlayacağını bilemeyeceğinden çözüm diye bellediği kapılar hep yanlış yollara çıkacaktır. Mesela kadınlar, izledikleri haber ya da dışarıda şahit oldukları olaylar karşısında

nasıl davranacaklarını, hissedeceklerini bilemiyor, duyguları altüst oluyorsa yaşadıkları durumun tek nedeni, ideolojiden yoksunluktur. Bir ideolojisi olan kadın, tacize uğradığında, haksızlıkla karşı karşıya kaldığında, iradesiz kılınmak istendiğinde ya da tüm bunlara maruz kalan başka bir kadına tanık olduğunda ne yapacağını bilir. Çünkü ideoloji, insanın kendisinden ve dışarıdan kaynaklanan tehlikeleri doğru ve zamanında algılamasını sağlar. Neyin kendisi ve toplumu için yararlı olacağını, neyin tehlikeler arz ettiğini, ne zaman evet, ne zaman hayır diyeceğini, ne zaman kabul edeceğini, ne zaman reddedeceğini bilir. Neden ağladığımız ve güldüğümüz yerlerin yada durumların bu kadar birbirine karıştığını ya da nasıl tepkiler vereceğimizi, düşmanımızın, dostumuzun kim olduğunun muğlaklaşmasının nedenini ideolojisizlikte aramak gerekir. Bir Kürt kızının düşman askeri, subayı, korucusu ya da polisiyle aşk yaşayabileceğine inanmasının, onu düşmanı olarak görmemesinin, devletin yeminli Kürt soykırım kadrolarına baktığında gözlerine, yüreğine nefret ve öfkeden başka duygular yerleşmesinin nedeni ideolojiden yoksunluktur. Düşman, onun kadın ve ulusal bilincini, ruhunu ele geçirmiş, yüreğine korku salmıştır. Ne bu duruma karşı koyacak düşünce gücü ne de eylem yapacak cesareti bırakmıştır. Yani ideoloji, genç kadınların kölelik zincirlerini kırarak özgürleşmelerinin en temel aracıdır.

Mevcut ideolojiler erkek damgalı, erkek ağırlıklı ideolojiler olduğundan kadın eksenli bir ideolojinin yaratılmasını gerekli gören Önder APO, Kürt halkına dayatılan ideolojisizliğin daha ağırlığının kadınlara dayatıldığı gerçeğinden hareketle, 8 Mart 1998 yılında Kadın Kurtuluş İdeolojisini ilan etti. Çünkü erkeğin egemen olduğu bir dünyada bu sorunu çözebilecek tek güç, sorunun köklerine inerek, kadının ufkunu büyütecek, kültür geliştirecek kadın bakışlı bir ideolojidir. Bu ilan, yaşamın ta kendisi olan kadının yaşamdan mahrum bırakılmasının reddidir. Hegemon erkek yaşamın, barışın, güzelliğin ve iyiliğin karşıtıdır. Sadece şu son birkaç

ayda yaşanan savaşa, savaşların kararlarını verenlere, kurumlarıyla savaşa destek olanlara ve yürütenlere bakalım. Hepsinin erkek olması tesadüf olmasa gerek. Bu nedenle Kadın Kurtuluş İdeolojisi erkek egemenlikli ideolojilere dayalı olan bütün kurumların bir eleştirisi ve reddidir aynı zamanda.

Kadın Kurtuluş İdeolojisi'nin ilkelerine bakmak ve anlamak kadına en çok saldırılan alanlara bakmaktır. Mesela iktidar, işgal, sömürü ve şiddet erkeklerle anılırken toprak, doğa ve adalet kadınlara anılmıştır. Toprak ana, doğa ana gibi benzetmeler kadının yurtseverlik ilkesiyle bağından kaynaklanır. Bu nedenle kadına yapılan ilk saldırı ülkesiyle, toprağıyla, doğasıyla olan bağın koparılmasına ve kadının köksüzleştirilmesine dönüktür. Doğduğun ya da ailenin doğduğu topraklar kimliğindir, tarihindir. Bunu reddetmek kimliğini reddetmektir. Her bitkinin kendi kökleri üzerinde boy verdiği muhteşem doğada kadının başka ülkelerde de yaşanır denilerek ülkesinden uzaklara savrulması, artık kendisi olamaması demektir. Çünkü köksüz kalmak, kadını hayatta bırakabilir ama yaşatamaz.

İdeoloji, Genç Kadınların Kölelik Zincirlerini Kırarak Özgürleşmelerinin En Temel Aracıdır

Dışarıdan heybetli gibi görünsen bile, seni duygusal, bilinç ve tarihi olarak besleyen köklerinden mahrum olduğun sürece hep doyumsuz ve eksik kalacak, en ufak bir rüzgarda savrılmaktan kurtulamayacaksın. Bu nedenle özellikle de genç kadınlara Kürdistan'dan kaçışı dayatan bu sistem karşısında, Kürdistan'da kalmak, kutsal kitapların cennet diye tabir ettiği, tarım devriminin merkezi ve tüm halklarla birlikte yaşamının adı olan ülkemizi korumak, genç kadınların temel görevidir. Bu ilke bir amaçtır aynı zamanda. Buna tekabül Özgür Düşünce, Özgür İrade olan ikinci ilke, bu amacın gerçekleşmesinin yol-yöntemidir. Diziler, sanal medya, eğlence

gibi silahlarla düşüncelerimizin kontrol altına alınmak istendiği bir zamanda yaşıyoruz. Kendisi olarak düşünemeyen bir genç kadın, kendisi olarak konuşamayacağı gibi bir irade beyanında da bulunamayacaktır. Kadının adının bile anılmadığı, sözünün kıymetinin olmadığı, kendisi hakkında en ufak bir kararı veremediği bir yaşamda en temel ihtiyaç özgürce düşünen ve kendi kararlarını verebilen iradeye kavuşmaktır elbette. Ama genç kadınlar ne kadar özgür irade ve düşünceye sahip olsalar da bunu paylaşmadıkları, örgütlülüğü ilke olarak yaşamadıklarında, bir hiç olmaktan kurtulamayacaklardır. Mesela “kadın kıskançtır, iki kadın bir araya gelse ya kavgader ya dedikodu yapar” gibi yakıştırmaların nedenini hiç düşündük mü? Burada amaç, kadınlar arasındaki örgütlülüğü zayıflatmak ve kadını kendi cinsinden uzaklaştırarak yalnızlaştırmak, erkeğe yakınlaşmasını sağlayarak erkeğin uydusu kadını yaratmaktır.

Mücadeleyi İnkâr Etmek, Özümüzü İnkâr Etmektir

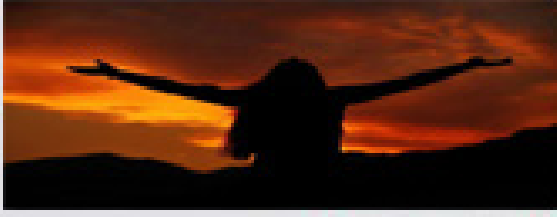
Bir ideoloji, örgütlenme olmadan başarıya ulaşamaz, iyi bir fikir ve güzel bir ütopya olmaktan öteye bir anlam taşımaz. Mesela çokça karşılaştığımız taciz, saldırı, şiddet, tehdit gibi durumlar karşısında ne yapacağımızı, nereye başvuracağımızı, nasıl karşı duracağımızı bilmiyorsak bunun nedeni, bir genç kadın olarak farklı kadınlarla geliştiremediğimiz örgütlülüktür. Tek başına olan, örgütlülüğün verdiği güce ulaşamayan kadınlar, erkek egemen saldırıların da hedefinde olacaktır. Oysa genç kadınların geliştirecekleri örgütlenme büyüyecek devam ederse bu ütopya an be an büyüyecek, yaşam bulacak ve tabi ki başarıya ulaşacaktır. Bu örgütlü güce ulaşan kadın, yaşamını evrende her şeyin doğasında olan Mücadele İlkesiyle dolduracaktır. Kuantumla beraber duvar ve taş gibi daha önce cansız diye bildiğimiz birçok şeyin zamana, insanın saldırılarına ya da soğuk, sıcak gibi dış etkilere karşı direniş içinde oldukları gözlemlendi. Yani mücadele

her şeyin özünde var. O halde mücadeleyi inkâr etmek, özümüzü inkâr etmektir. Genç kadınlar mücadele etmemekten kaynaklı ev duvarları arasına hapsedildiklerini, reddetmedikçe kafalarına daha çok vurulduğunu görerek mücadeleye var olacaklarının bilincine varırlar. Tabi kadın hangi işe kalkışırsa kalkışsın, esas alması gereken temel ilke nasıl? sorusunun cevabı olan Estetik ilkesidir. Mesela sözleri çok anlamlı olan, çok sevdiğiniz bir şarkının, melodisine göre olmayan, çok kötü bir sesle, bağırarak ya da çok kısık tonda söylendiğini hayal edin. Şarkı bütün çekiciliğini kaybedecektir. Estetik o şarkıyı dinleten büyüdür. Genç kadınların omuzları üzerine çöken erkek egemen sistemden kurtularak, başlarını kaldırmaları ve dimdik yürümeleri özlerini güzelleştirme mücadelesi olacaktır. Kapitalist sistem tüketim kültürüyle her şeye kullanım değeri ve zamanı biçerken, süresi dolan modası geçti denilerek çöp kutusuna atılıyor. Genç kadınlar da kendilerini erkeğe beğendirmek

için estetik adı altında vücuduna yapılan bu operasyonlarla bir kullanım malzemesi haline geliyor ve modaları geçtiklerinde yok olmaktan, çöp kutusuna atılmaktan kurtulamıyorlar. Genç kadınlar düşüncelerinden fiziğine, davranışlarından üslubuna, konuşmalarından beden diline ve ifade gücüne kadar bir bütün olarak amaçlı, anlamlı ve estetik bakış açısına sahip bir yaklaşımı esas almalılar.

Genç kadınların, ideolojisiz yaşayamayacaklarını bilerek, Kadın Kurtuluş İdeolojisi'nin ilkeleriyle örecekları yaşamları sadece kendilerine değil, insanlığa güzelliğin, iyiliğin kapılarını açacak ve hayatta kalmanın değil gerçekten yaşamının anahtarını verecektir.

Kontralıkta 3'lü Çark

Kürdistan'da ve Türkiye'de toplumun Ktasfiyesi amacı ile oluşturulmuş 3 esaslı ayak: Aile-Hizbullah ve AKP. Bir zincirin halkası gibi birbirine bağlı. Kurbanlarında çocuklar, gençler, kadınlar. Bu üçlü bir araya gelip ortaya çıktığından beri çocuk ölümleri, kadın katliamları, Kürt soykırımı, tecavüzler, toplu mezarlar, faili diyarlar toplum içerisinde belleklere yerleştirildi ve kabul ettirilmeye çalışıldı. AKP-Hizbullah, en başta aile kurumunu hedef alarak ve denetimlerine alarak iktidara gelmeyi esas bir politika olarak bellediler. Nasıl ki tüm terör ve paramiliter örgütler kendilerini en köklere salmak ve yaymak için hücre örgütlenmelerine ihtiyaç duymuşlarsa, AKP- ve Hizbul-kontra da hücre örgütlenmeleri olarak aileyi belirlediler. Öyle ki kaç çocuk yapacaklarından, kız çocuklarını kaçınıcı sınıfa kadar okutacaklarına, kimlerle evlendireceklerine, nasıl giyineceklerine, ne iş yapmayacaklarından ve nasıl öleceklerine kadar her şeyi belirlemeyi adeta devlet-i kanun olarak kendilerine iş eylediler. İslamcı terör örgütü olarak ortaya çıkan Hizbullah, 1979'daki İran İslam Devrimi'nin ardından Türkiye'de yerleşmeye başladı. Öncelikle, Batman ve Amed gibi yerlerde kitabevi açarak örgütlemeye başladılar. 1991 de faili meçhuller ve Kürdistanlı öncülerini hedef alarak ve Kürt halkına, Özgürlük Hareketine saldırarak daha fazla gündeme geldiler ve kuruluş amaçlarını gözler önüne serdiler. Beyaz toroslardan, satırlı saldırılara kadar korku fırtınası yaratıp halkı yıldırma amaçladılar. 1991 ve 2000 yılları arasında

yaklaşık 18 bin insanımızı katlettiler. Hizbullah mezar evlerine, çocuk ölümlerine ve cephanelik arazilerine ilk kez tavşantepede Narin ile rastlamadı halkımız. 2000-2010 yılları arasında Konya da, Üsküdar'da, İstanbul'da, Etimesgut da ve daha onlarca yerde Hizbul-kontra'nın toplu mezarlarına rastlanıldı. Bunlar sadece devlet eli ile gizlenemeyenlerdi ve herkes biliyorki daha yüzlerce devlet eli ile bizzat kazılmış ve gizlenmiş toplu mezarlar var.

AKP faşist sömürgeciliği ve soykırımcı şefi Erdoğan 2002 yılında iktidar perdelerinde göründüklerinden bu yana yapabildikleri tüm kirli işlerini ve katliamları bizzat kendi polis-jandarma güçleri eli ile, gizli ve saklı görünmesinin istediklerini de hizbul-kontra eli ile yapmaya başladılar. Hizbul-kontralar vurdu katletti, kaybettirdi; devlet babalarında kanunları ve 'adalet kara çarşafı' ile onlara kol kanat gerdi. Hizbullahın ele başlarını sözde tutuklayıp o kadar katliama rağmen resmi cumhurbaşkanlık affı ile çıkartan da bu devletin kenidisi oldu. Öyleki bununla da yetinmedi, siyasi kontralar ile onları resmileştirmeye başladı ve 2013 yılında (Hizbul-kontra) Hüda-par ile meşruluk kazandırdı. AKP adı ile yapamadıklarını halkımızın inanç değerlerine saldırarak Hüda-par adı ile yapmayı planladı. Satırlı Hizbul kontralar bu sefer kıravatlari ile hüda-par bayrakları önünde kameraların önüne çıkarıldı. Bir zerre bile özünü benimsemedikleri 'Allah'ın dinini' yaymak adı altında; çöktürme planı ile binlerce kadını, çocuğu ve genci katlettiler, iradelerini kırmak amacı ile taciz ve tecavüz

saldırılarını gerçekleştirdiler,kemiklerini dahi kaybettirdiler; yapamadıklarını esir alıp, tüm tecavüzcüleri katilleri serbest bırakıp, toplumun içine salıp, zindanları halk savunucuları ile doldurdular.

Hiç şüphesiz bu kontra devletin en tehlikeli sonucu yarattıkları işbirlikçi aile yapısı olmaktadır. Öyleki devlet babası ‘çocuğu, kadını, genci; tacizden,tecavüzden, işkenceden geçirir’, ‘Devletin bekaası için en az 5 çocuk yapılmalıdır’ der ama o kalkıp -devletimiz sağolsun-der. ‘Allah devleti başımızdan eksik etmesin’ der. Aile kurumunun bu aşamaya gelmesinin nedeni işte bu çete devletidir. Öyle ki geçtiğimiz aylar içerisinde katliamcı bakan kimyasal hulusi akar resmi bir toplantıda “ Eğitim bilgi için değildir, eğitim Allah korkusu içindir. 4-12 yaş arasındaki çocuğu okula gönderip ne yapacaksın, vereceksin korkuyu. İnanc konusunda devlet ve aile olarak her şey yapılmalı. Okulda Allah’ı öğreneceksin. Bu konuda anneler üzerine düşen vazifeyi yapmalı, hayırlı bir evlat olması için zorla göndereceksin kurslara ve dini vazifelere yoksa yarın başına çıkar” işte o çok bahsettiği dini vazifeler adı altında neler olduğunu daha geçtiğimiz günlerde 24 çocuğun bir mele eliyle Amed de yaşadığı tacizlerden acı olarak anlamaktayız. Ya da çokça bahsettiği Allah korkusu ve eğitimi de Narin’in itirafçısı hizbul-kontra üyesi “ Ben cenazeyi gidip taşın altına koydum ve sonra hemen gelip namazımı kıldım” sözlerinden görmekteyiz. Sade ,ahlaklı ve inancına bağlı, gerçekten doğruluğun dini olan İslam’ı kendisine esas alan bir aile, bu kafirler karşısında bu kadar kör olabilir mi, baş eğer mi? Bir aile, gerçek bir anne-baba yüreği nasıl olurda çocuklarını, kızlarını ve oğullarını böyle tecavüzcülerin eline gönderebilir? Böylelerini odasına, evine, mahallesine, camisine, yurduna sokar? İnsan olan insan Narin’in gözlerini,Ceylan’ın gözlerini, Uğur’un gözlerini, Agirili Leyla’nın gözlerini ve son olarak Tekirdağlı çocuğun tebessümünü gözünün önüne getirince bir şairin dediği gibi “ Lahavle wela quwete İlahe Bilahe bil azim,

bunlara dokunanları boynundaki muska ile boğmak gerek” demez mi?!

Kürdistan’da bunu deyip, bu hizbul-kontra devlete karşı yürekleri isyan ile dolup taşan milyonlarca insan var. Bizlere gereken bu yüreklerin bir çatı altında daha güçlüce buluşmasıdır.Hiç şüphesiz bu düşmanın birinci hedefi olarak biz genç kadınlar bu direnişin öncülüğünü yapmalıyız. Batman’ dan Adıyaman’a, Amed den Ankara ya kadar satırlı ve kravatlı kontraları tüm yaşam hücrelerinden def etmeliyiz! Yıllardır büyük emekler ve bedeller vererek bu düşmana karşı savaşılan Özgürlük Hareketimiz bizlere yegane yolun örgütlü direniş olduğunu göstermiştir.

Ülkemizin Çocuklarına Olan Borcumuzu Örgütlü Bir Direniş ile Ödemeliyiz

Ki bu yolun yenilmezliğindendir ki bu kontralar bir türlü istedikleri sonucu alamamaktadırlar. O yüzden dengesini yitirmiş bir boğa gibi her yere saldırmaktadırlar. Bu çeteler gelip kafelerde, mahallelerde bizleri ölümle tehdit ediyor,‘Yeşili göreceksiniz’ diyor; onlarla aynı mahallede yaşamak, onların olduğu camiye gitmek, okula gitmek, geliştirdikleri bir saldırıda sessiz kalmak, bunu normal görmek zaten ölümün kendisi değil midir? Yaşam düşmanla iç içe olmaz, düşmanın gölgesinde olmaz. Yaşam özgürce olmalıdır. Suriçi, Cudi, Rızgari, Orman mahalleleri, Kürdistanın kalbi köylerimiz ve daha yurdumuzun binlerce ücrası... Narinlerin özgürce koştuğu, Ceylan’ların ovası olmalıdır, kontraların mezar arazileri değil. Bu yüzden Ülkemizin çocuklarına olan borcumuzu örgütlü bir direniş ile ödemeliyiz.

ÖZGÜRLÜK HAREKETİMİZİN YARATTIĞI DEVRİMCİ KÜLTÜR VE ÖZGÜRLÜKÇÜ YAŞAM!

Bir önceki yazının devamı

Kürdistan'da uygulanan sömürgeciliğe karşı Özgürlük mücadelesi, bölgesel olarak dört devlete karşı amansız bir mücadeleyi içeriyor iken, aynı zamanda küresel bir etki gücünü de yaratmaktadır. Günlük yaşamın yoğunluğu ve sıcaklığı içerisinde bu çok görülemese de hem Bölgede ve hem de dünya çapında Reber APO'nun paradigması ve özgürlük mücadelesi bir umut ışığı olarak görülmektedir. Demokratik Modernite, Demokratik Ulus, Demokratik Konfederalizm biçiminde formüle kavuşan özgür yaşam sistemi, tam da kapitalizmin bu öldürücü, yalancı, uyuşturucu gerçeğine karşı bir yaşam nefesi gibidir. Evet, karanlık gökte bir ışık patlaması olmak! Bir yaşam alternatifi olmak! Özgürlüğün, güzelliğin ve anlamın bilgece öncülüğünü yapmak! Bunlar birer slogan ya da soyut gerçeklikler değil, ağır bedeller vererek, çok zorlu bir mücadeleyi, ölümü göze alarak yaratılmış değerlerimizdir. Zorlukla yaratılmış, ama bir o kadar da güzel ve anlamlı olan değerlerdir. Çağımızın devrimciliği bugün Kürdistan topraklarında aydınlanmayı, Kürdün ve bağlantılı olarak Ortadoğu'nun ve dünyamızın rönesansını, yani yeniden

doğuşunu gerçek kılıyor. Bu çok somuttur. Neden bunları belirtme ihtiyacı duyuyoruz denilebilir. "Zaten içindeyiz, yaşıyoruz, kendimizi kendimize anlatmaya ihtiyaç var mı" diye sorulabilir. Reber APO İmralı görüşmelerinden birinde, her sabah uyandığında kendine bir üretimi olup olmadığını, bu koşullarda ne üretebileceğini sorguladığını belirtiyor. Yine bir görüşmesinde de günde on defa kendisine ilişkin görüş oluşturduğunu söylüyor. Bir önder olarak Reber APO bu soruları kendine defalarca sorarken, acaba biz kendimizi ne kadar sorguluyor ve ne kadar yeniden doğuruyor, üretiyor ve değiştiriyoruz? Gerek devrimci kültürümüzü, yaşam ve ilişki tarzını ve gerekse de demokratik ulusal değerlerimizi nasıl bir günümüzün anlamı haline getiriyoruz? Özgürlükçü paradigmamızla günümüze ve geleceğimize nasıl bir yön kazandırıyoruz? Kişiliklerimizi yeni düşünce, duygu ve yaşam tarzımızla yoğuruyor muyuz?

Devrimci kültür beynimizin, yüreğimizin, davranışlarımızın, hareket tarzımızın, hatta mimiklerimizin derinliğine

ulaşıyor mu? Dikkat edelim, Önderlik “Bana inanmıyorsunuz” demiyor, “Beni anlamıyorsunuz” diyor. O zaman bu anlamama durumunu daha inceden ve derinlikten sorgulamalıyız. Bu, bir gerçekliğe inanma, ancak bilincini geliştirmeme alışkanlığı, Ortadoğu halklarının klasik zihniyet, yaşam alışkanlığıdır. PKK ve Önderlik paradigması, özünde bu klasik zihniyet ve yaşam alışkanlığını aşma paradigmasıdır. O zaman bizlerin bunu aşarak bilinçlenmenin farkındalığına ulaşması çok ama çok önemlidir. Sonuna kadar inanma ama bilinçle gelişen farkındalığı, aydınlanmayı zayıf yaşama, aşmamız gereken bir konudur. “İnanıyoruz, bağlıyız, yeterlidir” demek, aslında mücadeleyi orta yerinde durdurmak anlamına gelir. Böyle olduğunda yaşam, ilişki, savaş, siyaset pratiklerimiz yarım kalmakta, başarılı ve güçlü sonuçlara çoğu kez ulaşamamaktadır. ‘Nasıl Yapmalı’ Sorusuna Cevap, Nasıl Yaşadığımızın Özeleştirisinden Doğan Bizlerde bir alışkanlıktır, hep sorunların ne olduğunu söyleriz, ancak sorunların nasıl aşılacağına değinmeyiz. Bu anlamda yaşamlarımız, pratiklerimiz hep yarım kalan sorularla doludur. Sırtımızda çuvalar dolusu yarım kalan soruları taşıyoruz, yükümüz hep ağırdır bu yüzden. Tempomuz da bu yüzden ağırdır. Oysa her soruya “Nasıl yapmalıyım”la verilecek cevap, çuvaldaki yükümüzün hafiflemesine, daha güçlenmemize ve tempolu hareket etmemize yol açar.

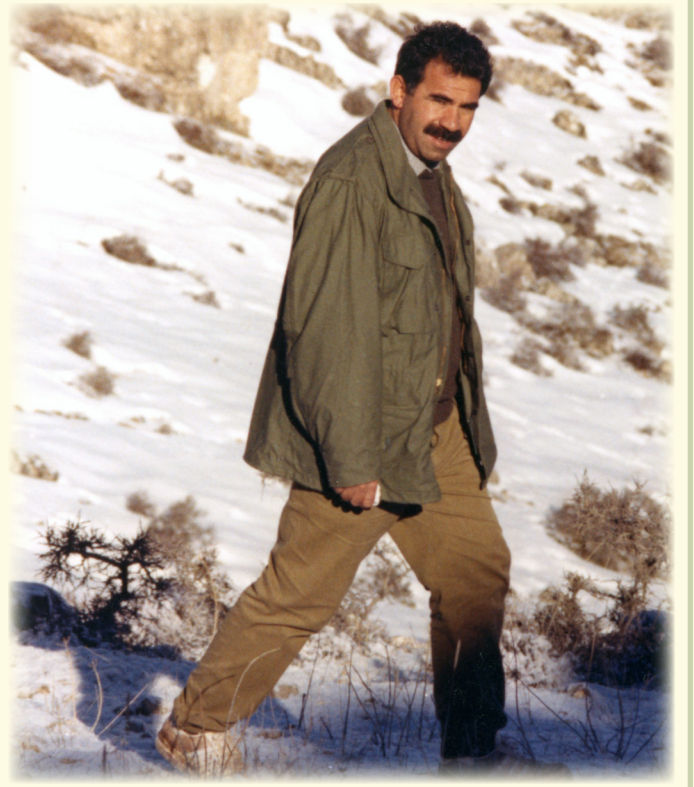
Özeleştiri, Mevcut Gerçekliği Aşma Mücadelesini Yürütmek ve Başarmaktır

Düşünsel ve duygusal savaşımızda var olan bu yarımlığı aşmamız gerekmektedir. Toplumlarda ve bireylerde arayış ne zaman gerçekleşir? Çelişki, rahatsızlık yaşandığında insanlar çözüm aramaya başlarlar. Ama durumlarından memnun iseler ya da mevcut durumla bir çelişki içinde değilseler, arayış da gelişmez, var olan kendini tekrar eder. Aslında bizim de kişiliklerimizde yaşadığımız

bir yanıyla budur. “Kendimi bu mücadeleye adadım, mücadelenin içindeyim, tamamdır” biçiminde, yüksek sesli söylenmese de yaşanan bir gerçeklik var. Kapitalist sistemin kişilerde oluşturmuş olduğu yaşam, ilişki, davranış, üslup, etki-tepki kalıplarını, özgürlük ölçülerine vurarak bir sorgulama yapmaktan ziyade, “bunlar bizde vardır” deyip özeleştiri verildiği sanılmaktadır. Oysa asıl çelişki, asıl savaş, işte bu tespitten sonra başlar, bilimsellik de burada devreye girer. Özeleştiri, mevcut gerçekliği aşma mücadelesini yürütmek ve başarmaktır, sadece sorunları söylemek değildir. Eleştiri açısından da aynı şey geçerlidir. Daha detayda kendimizi sorgulamaya ihtiyaç var. Günde on kere kendimize “nasıl yaşıyorum” diye sormalıyız. Bir güne neleri sığdırıyorum, bir günümü kaç yılı kazandırıyorum? Eski yaşam alışkanlıklarımız yaşama nasıl yansıyor ve biz bu alışkanlıklarla barışık mıyız, çelişik miyiz? Kapitalist moderniteye ya da feodal sistemlere ait alışkanlıklar bizi yürekten rahatsız ediyor mu? Bir günü bir savaş alanına benzetirsek, o savaş alanında bizim şahsımızda kapitalist modernite ile demokratik modernite savaşıyor mu? Savaşı kim kazanıyor? Reber APO Kürdistan devrimini, esas olarak “Nasıl yaşamalı” sorusuna cevaben geliştirmiştir. Yani hem “Nasıl yaşıyoruz” ve hem de “Nasıl yaşamalıyız” soruları birbirini tamamlayan temel iki soru olmaktadır. Elbette ki devrimimizin özgürlük ölçüleri temelinde, etik-estetik değer yargılarımızla bu soruları sormak durumundayız. Buradaki bu ayrım çok önemlidir. Çünkü çoğu kez kendimizi, bilmeden bu noktada kandırıyoruz. Kapitalist modernitenin ya da feodalitenin ölçüleri ile özgürlük ölçülerini birbirine karıştırarak, aradaki temel ayrım-kopuş noktalarını görmeden yaşıyor, düşünüyor, duygulanıyor, davranıyor, mücadele yürütmeye çalışıyoruz. Önce şöyle bir bakmalıyız, yaşamımıza yön veren temel düşünce, kültür, duygu yapısı nereye dayanıyor? Örneğin beğenilerimiz nereye dayanıyor? Neleri reddediyoruz? Eğilimlerimiz esas olarak nelerdir? Liberalizm eğilimlerimizi, beğenilerimizi,

yaklaşımlarımızı, davranışlarımızı ne kadar etkiliyor? Ya da Liberalizmden boşanmış mıyız? Bunlar, bireyler olarak bizim yaşam kültürümüzün dinamiklerini, eğilimlerini ortaya koyacaktır.

İnsanlık tarihinin bir kölelik hafızası varsa, özgürlük hafızası da vardır. Tarihin merkezi uygarlık ve demokratik uygarlık olarak ikili akışı, hafızanın da ikili akışına tekabül eder. Bu, sadece toplumlar açısından değil bireyler açısından da geçerlidir. Hepimiz böyle ikili bir hafızayı taşıyoruz beyinlerimizde. Beş bin yıllık egemenlikçi tarih özgürlük hafızasında gerilemeler yaratmış, toplumsallığı alabildiğine kısıtlamış ve köleleşen hafızayı öne sürmüştür. Bir Mısır hakiminin kehaneti, çok anlamlı bir biçimde bu köleleşen hafızanın sonuçlarına işaret etmektedir: “Başkasının hafızasıyla insan hatırlayamaz.

*İnsanlık tarihinin bir kölelik hafızası varsa,
özgürlük hafızası da vardır.*

İnsanlarkaybedecek,ama hatırlamayacaklardır. Tekrarlayacak, ama yaşamayacaklardır. Bir çok şeyi keşfedecek, ama bunların hiçbirisini gerçekten tanımayacaklardır...” Özellikle de 21. yüzyıl insan gerçeğini çok iyi anlatmaktadır bu cümleler. Her şeyin bilimsel anlamda keşfedildiği bir çağda, yukarıda da anlatmaya çalıştığımız gibi, insanlık nasıl yaşayacağını, nasıl ilişkileneceğini bilemez hale gelmiştir. Çünkü onun yaşam dinamiklerini harekete geçiren özgürlük hafızası zayıflatılmıştır, neredeyse yok olma noktasına getirilmiştir. Yaşamayı bilmeyen toplumlarla, bireylerle, kadınlarla yaşam renksizleşmiş, donuklaşmış, aynılaşmış bir felaket eşiğine gelmiştir. İşte mücadelemizin ideolojisi, yaşam ve ilişki tarzımız, komünal karakterimiz, bu çağın özgürlük hafızasını canlandırıyor. Canlanan özgürlük hafızası, giderek diri bir yaşam arayışına, anlayışına dönüşüyor. Yani “Nasıl yaşamalı” sorusunun temeli atılmaya başlıyor ve gerisi artık binanın üst inşasını gerçekleştirmeye kalıyor.

İşte bu mücadelenin öznesi ve öncüsü olarak bizler de bireyler olarak sürekli bir biçimde yeni yaşamı yaratan, biçimlendiren, inşa eden özgürlük hafızamızı canlandırmalı, büyütebilmeliyiz. Kölelikle iç içe geçmiş olan, kapitalizmin kendini şerbetleyerek zehirlediği düşünce kalıplarından, duygu biçimlerinden, yaşam ve ilişki tarzlarından kendimizi ayırıştırabilmeliyiz. Bu da sürekli bir biçimde ideolojimizden, toplumsal tarihsel kaynağımızdan, Güneşimizden beslenerek bilinç, farkındalık yaratarak gelişebilir. Kapitalist sistem kaynaklarından, zehirli şerbetlerinden değil, devrimci kültürümüzün kaynağından, hakikat tadındaki şerbetinden beslenerek farkındalığımızı geliştirebiliriz. Ama tabii bunun için önce nasıl yaşadığımızı gerçekçi bir biçimde sorgulamamız gerekmektedir.

TESLİM ALINAMAYAN KADINLAR

Tarihten günümüze kadar başta kadınlar olmak üzere toplum üzerinde birçok soykırım ideolojileri kendilerini yaşatmak istemişlerdir. Geçmişten bu yana kendini farklı kılıflarla güncelleştiren ve yaşatan en eski soykırım ideolojisi ebetteki cinsiyetçiliktir. Ataerkil toplumun başlangıcından günümüze kapitalist modernite süreciyle katmerleşen cinsiyetçilik faşizmi bağrında taşıdığını ve sürekli yoğun bir şekilde kullandığını çok iyi bilmekteyiz. İlk sömürge sınıf, ezilen ve köle olma bağlamında kadınlar her zaman faşizmin ilk hedefleridir. Rêber APO'nun yıllarca yaptığı "Kadın, ilk ve son sömürge olarak tarihinin en kritikanını yaşamaktadır." belirlemesi bugünün gerçeğini göstermektedir. Bugün de içinde

yaşadığımız an itibarıyla diyebiliriz ki kapitalist modernite sistemi erkek egemen zihniyetinin karşıtı olmadığını hatta güncel ifadesi olduğunu söyleyebiliriz. Kapitalist sistemin öncülüğünü yapan ulus devletler tarihte yaşanan kültürel, dinsel- inançsal toplumsal direnişleri her zaman geri ve barbar olarak göstermek için çabalamaktadırlar. Ve bundan kaynaklı toplumda kadına karşı geliştirilen cinsiyetçi, tecavüzcü kültür saldırılarını kendisi dışında yani devlet zihniyeti dışında yaşayan topluluklara mal ederler. Kadının sömürülmesi ve köleleştirilmesi hiyerarşik sistemin devletli uygarlığın mirasını devralan bu günkü kapitalist sisteme aittir. Bugün tarihin hiçbir yerinde olmadığı kadar namus ve aşk

“Kadın Özgür Olmadan, Toplum Özgür Olamaz”

adı altında işlenen cinayetler, tecavüz, fuhuş kapitalist sistem içerisinde gelişmemiştir. Bütün devletlerin kadın kırım politikalarının da rol aldıklarının gerçeği bugün dünyanın dört bir yanında kadınlar tarafında dile gelmektedir. tarihte devletlerin bu kirli politikalarına karşı her zaman kadın direnişi olagelmıştır. Buna karşılık devletlerde saldırılarını her zaman kırım politikalarını uygulamışlardır. Bundan tam 64 yıl önce Dominik Cumhuriyeti'nde hapishane ziyaretinde dönen üç kız kardeşe önce tecavüz edip daha sonra katleden de aynı devlet zihniyetinin bir parçası olduğu bilinen bir gerçektir. Dominik Cumhuriyeti'nde faşist diktatörlüğe karşı verdikleri direnişle bugün bile tarih sayfalarında isimleri olan Mirabel kardeşler 25 Kasım günü tecavüz edilerek katledildiler. Patria, Minerva ve Maria ödeneminden diktatörlüğü olan Teresa Trujillo yönetimine karşı insan hakları ve demokrasi mücadelesi verdikleri için defalarca tutuklandılar ve işkenceye maruz kaldılar. Mirabel Kardeşler faşist diktatörler tarafında defalarca tutuklanmalarına rağmen müsaadelerinden vazgeçmemeleri ve geri adım atmamaları kadının geçmişinden gelen direnişçi kültürü kendilerine miras edindiklerini göstermektedir. Kadın direnişi Mirebel kardeşlerin mücadelesiyle daha da güçlendi. Ve bugün bütün dünya da 25 Kasım Kadına yönelik şiddete karşı uluslararası mücadele günü olması başta Mirabel kardeşler olmak üzere bütün direnişçi kadınların kazanımlarıyla elde edilen bir mücadele başarısı olursa da kadınlar halen devlet eliyle katledilmektedir. 64 yıl önce diktatörlüğün yapmaya çalıştığını bugün Türkiye başta olmak üzere bütün ulus devletlerin yapmaya ve hayata geçirmeye çalıştığı aynı durumdur.

Devlet ideolojisinden güç alan zorba ve kurnaz erkek her türlü yöntemle kadın üzerinden iktidarını gerçekleştirmek ister. Bu çoğu zaman da ne yazık ki kadının katledilmesi veya zihinsel-ruhsal olarak yaşam sevincinden enerjisinden koparılmasıyla sonuçlanır. Kadın cinayetlerinin en fazla gerçekleştiği ülkelerinden biri de Türkiye'dir. Her gün Türk kanallarında çeşitli sebeplerden kadın cinayetlerini görmekteyiz. Resmi olarak onlarca kadından bahsedilse de gerçeklik bu değildir, çok daha fazlasının katledildiği bilinmektedir. Her gün televizyon ve haber sitelerinde en çok karşılaşılan haberlerin başın da kadın cinayetleri gelmektedir. Bu günümüz de olağan bir durum haline gelmiş ve her gün devlet kanalları tarafından normal yansıtılmaktadır. Devlet bu şekilde kadın cinayetine karşı yaptırım uyguladığı, failleri cezalandırdığı gibi bir görüntü ve algı yaratmak istemektedir. Ama bugün Türkiye sokaklarının devletinin yüzünün ifadesi olduğunu söyleyebiliriz.

Her gün kadın ve çocukların kaybolduğu ve katledildiği bilinen bir gerçektir. Özellikle şeref ve namus adına gerçekleşen cinayetler cezasız bırakılmaktadır. Bu şekilde sistem kendisi katillere yardım yataklık eden ve yasalarıyla buna teşvik eden pozisyonda olmaktadır. Bir erkeğin eşini, sevdiğini ve kızını katletmesini şerefini kurtarması olarak topluma yansıtılmaktadır. Kürdistan coğrafyası ve kadını cinsiyetçi, milliyetçi, dinci zihniyetle oluşmuş devletlerle kuşatma altına alınarak Kürt toplumunun iradesi kırılmak istenmektedir. Tecavüz, hakaret, zindan, işkence, kültürel ve fiziki soykırım uygulamalarıyla özgür Kürtlük ve özgür kadından intikam alınmaktadır.

Kürdistan ve çevresindeki ülkelerdeki bilinen istatistikler bilesadeceçevremizde,yaşadığımız topraklarda kadının durumunu anlamamız için yeterli verilerdir. Son yıllarda kaybolan veya devletin adamları tarafından katledilen Gülistan Doku, İpek Er, Pınar Gültekin, Bedriye Işık ve son olarak ta Rojbin Kabaiş ve 8 yaşındaki Narin Güran ve kaçırılıp işkence edilen Sümeyye Aziz bunlardan sadece bazılarıdır. Unutmamalıyız ki bugün Kürdistan'da kadınlara karşı uygulanan kırım politikası aynı zamanda Kürt halkının kırımıdır. Özel de kadına uygulanan şiddet ve cinayetler ideolojik ve politiktir. Kürdistan'da kadınlara yönelik geliştirilen sistematik kırım politikaları ulus-devletin faşist zihniyetinden ve ideolojik aygıtlarından bağımsız değildir. Kadınlar günümüz gerçeğinde her yönüyle soykırıma tabi tutulmaktalar. Bu nedenle Önderlik "Kadın öncelikle bir siyasi varlık, kişiliktir. Kadın biraz özgürlük istiyor, katlediliyor." demiştir. Faşist zihniyet bundandır yıllarca Kürt kadınlarına saldırmaktadır.

Bugün Kürdistan'ın her dört parçasında da bu özgürlük çizgisinin öncülüğünü yapan özgür kadın hareketinin öncü kadrolarının ve aktif çalışanlarını özel olarak hedeflenmeside bundandır. Önder Apo'nun kadın felsefesi temelinde bugün örgütlenen kadınlar başta Kürdistan'ın dört bir yanında olmak üzere dünyanın birçok bölgesinde özgürlük çizgisine öncülük etmektedir. Bu özgürlük direnişine tahammül

edemeyen faşist zihniyet odaklı devletler kirli oyunları ve saldırılarıyla her zaman ilk hedeflediği kadınlar olmaktadır. Faşist soykırımcı TC devleti en çok da özgür kadını hedeflemektedir. Bir yandan fiziki imhayı esas alırken diğer yandan da özel savaş yöntemlerine başvuruyor. Sahte aşk ve evlilik adına kendi çete ve askerlerini Kürt kızlarını teslim alma, kandırma ve iradesini kırma temelinde saldırılar geliştirmektedir. Teslim alamadığı kadını ise katletmektedir.

Devletlerin ve çetelerinin erkekegemen aklıyla kadına karşı yürütölmeye çalışılan bu kirli politikalarına karşı anacak "Jin Jiyan Azadi" felsefesiyle kadın hakikatının ve özgürlüğün yolunu bizlere açacaktır. Yine Önderliğin belirttiği gibi "Kadın özgür olmadan, toplum özgür olamaz." belirlemesinde örgütlü kadın mücadelesine dikkat çekmektedir. Biz genç kadınlar ve kadınlar olarak kadına karşı yürütölen şiddeti sadece 25 kasım günüyle sınırlı ele almak ve mücadelemizi bu günle sınırlamak bizleri büyük bir yanılgıya ve gaflete götürecektir. Fuhuş, uyuşturucu, taciz ve tecavüz yani kadına karşı uygulanan her türlü şiddet uygulamalarına karşı genç kadınların öz güçleriyle kendisini, bedenini, varlığını koruması ve savunması gerekiyor. Bu anlamda öz savunma en temel hak olarak önümüzde durmaktadır. Bu barbar düşman zihniyeti karşısında genç kadınlar öz varlığını koruma hakkını hiçbir zaman başkasına bırakmaz ve devredemez. Tarihte nasıl ki Mirabel Kardeşlerin ardında kadın mücadelesi farklı bir ivme kazandıysa biz genç kadınlar olarakta bugün ÖNDER APO'nun felsefesi sayesinde katledilen yoldaşlarımızın ardından mücadelemizi ve direnişimizi daha da büyütmeliyiz. Düşmanın bu saldırılarına karşı ancak aktif bir mücadele içinde yer alarak ve yaşamımızın her alanında "Jin Jiyan Azadi" felsefesini ördüğümüz taktirde düşmana en büyük darbeyi vurabiliriz.

EVRENSELLEŞEN ÖNDERLİKTE ÖNCÜLEŞEN KADIN GERÇEĞİNE

Kadın yaşamın her döneminde kendi ana krahminden yeniden filizlenen, kendini yenileyen, fırsat bulduğu anda özgürlük dallarına tutunan bir gerçekliğe sahiptir. Böylece kendisini yaşamın temel yapı taşı olarak dinamik kılan ve büyüten bir hakikati vardır. Bu anlamda hem bireysel hem de örgütlü güç olarak kadın tarihte her zaman mücadeleci, savaşçı özellikleriyle bilinmiştir. Erkek egemen sistem, cinsiyetçi ideolojisiyle yaşam dışı bıraktığı kadın gerçekliğinde -ki buna Önderliğimiz "Karışan Kadın" tanımını yapmıştır- kadına sürekli dışarıdan içerilmiş geri-geleneksel ve köle ilişkileri ve yaşam tarzını dayatmaktadır. Bu durum tarihsel-toplumun sapma aşaması olarak kabul ettiğimiz merkezi iktidarcı uygarlık güçleriyle yapısal bir form kazanmıştır. Yaşamın tüm alanlarında metalaştırılmış, zihniyet dünyası parçalanmış ve "xwebûn" olmaktan uzaklaştırılmış kadın gerçeği, toplumsal çöküşü de hızlandırmıştır. Hatta bu çöküşün ve baş aşağı gidişin bir kaynağı haline getirilmiştir. Ruhundan fizigine, aklından duygularına kadar el değmemiş, bozulmuş tek yanı bırakılmamıştır. Yaşam adına tutunduğu

her dala erkek egemen akılca balta vurulup kafa üstü yere çakılmasına neden olmuştur. Mülkiyetçi ve iktidarcı akıl ve sistem, egemen ideolojisiyle adeta soykırım gerçekleştirmiştir ve hala da gerçekleştirmektedir. Merkezi uygarlığın tüm süreçlerinde başlayan ve bunun devamı niteliğinde olan kapitalist modernite sürecinde ise bu soykırım gerek yumuşak güç gerekse de zor yöntemleriyle zirveye ulaşmıştır. Mantalitesi itibariyle kapitalist modernitenin kadın açısından pazar konusu yapmadığı, metalaştırmadığı tek bir özelliği kalmamıştır. Günümüzde hala da bu kadın kırımını dayatmakta, aslında tarihsel-toplum gerçeğini büyük bir yok oluşa sürüklemektedir.

Önder APO ilk çıkışında tüm bunların çelişki ve çatışmaların içerisinde büyük bir arayışa girmiştir. Toplumun temel sorunlarını irdelerken sınıfsal, ulusal, sistemsel çelişkilerinin kaynağına indiğinde erkek egemen aklın diğer kutbunda yaratılan köle kadın gerçeğini daha küçük yaşlarda fark etmiş ve çözümlemeye çalışmıştır. 21. Yüzyılın birçok çelişki ve handikaplarla yürüdüğü aşıkardır ancak kadın doğası sürekli bu

çelişkilerin dışında bırakılmak istenmiştir. İşte Önder APO bu anlamda en başta kadın sorununu bilimsel, paradigmasal, ideolojik, askeri ve politik alanlar başta olmak üzere tüm yönleriyle incelemeye, anlamaya ve bu noktadan bir çıkışı gerçekleştirmeye çalışmıştır. Sadece bilincini geliştirmekle kalmamış kadına olan güveni ve inancıyla politik inşa sürecini başlatarak partileşmeye, sistemleşmeye kadar götürme cesaretini göstermiştir. Bu mücadele Sara(Sakine Cansız) yoldaş başta olmak üzere, Türkan'lara, Azimelere kadar halkalar halinde büyümüş ve günümüzde genç kadın partileşmesinin sembolleri olan Bişeng'ler, Sara'lar ve Vejin'lerle süregelmiş, Mersin'de fedaice düşmana ağır darbe vuran Ruken ve Sara yoldaşlarla birlikte direnişi ölümsüz kılmışlardır. Önderliğimiz Fatma(Kesire Yıldırım) ve Sara(Sakine Cansız) arkadaşın şahsında kadın mücadelesinin direniş ve ihanet çizgisini çözümleyerek Kürdistan'da aile olgusunun kadın ve toplumsal mücadeleye etkilerini çözümlemiştir. Aslında ne Fatma ne de Sara Yoldaş kendi başına birey değildirler. Her ikisi de tarihsel-toplumun birer birikimi ve getirisi. Fatma şahsında kadın gücünün doğru bir ideolojik ve sistemsel forma kavuşturulmaması halinde ihanete götürebileceğini, doğasından uzaklaşabileceğini ortaya koymuş ve köle kadın sosyolojisini çözümlemiştir. Sara yoldaş şahsında ise direngen, yılmayan, savaşçı kadın gerçeğini, kadın özgürlük çizgisinde var olma mücadelesini vermenin önemini ve kadın özgürlük çizgisini ortaya koymuştur. Bu anlamda tarihten bu yana kadın her zaman direnmiş, kendi doğasına yönelmiştir. Ancak tüm kadın direnişlerine baktığımızda müthiş bir direniş sergilemelerine ve sisteme ağır darbelervurmalarına rağmen yetersiz kaldıkları konunun ideolojik-sistemsel açıdan alternatif bir paradigmayı geliştirmemiş olduklarını görürüz. Ne Rosa Luxemburg az direndi ne Olympe De Geuges idam sehпасına giderken tereddüt yaşadı ne de Rindexanlar boyun eğdi. Hepsi direniş mihverinin doğru olduğundan kuşkusuzdu ve sonuna kadar inançlıydılar. Ki

bu ve bunun gibi fedaice ve fedakarca yürütülen mücadeleler, PKK'de gelişen kadın özgürlük mücadelesinin de ilham kaynağı olmuştur.

Kadın Özgürlük Mücadelemizin tarihi her zamanda dile gelmiştir. Konumuz itibariyle üzerinde durmamız gereken temel nokta PKK gerçekliğinde gelişen kadın özgürlük mücadelemizin kattığı yolda tarihsel-toplumun özüne kattıkları ve büyüttükleridir. Yani tüm hareketlerden, mücadelelerden farkını nasıl ortaya koyduğu gerçeğidir. Önder APO mücadeleye başlarken ilk sorduğu soru "Nasıl Yaşamalı" ve "Nasıl Savaşmalı" soruları olmuştur. Bir hareket, sistemi değiştirme iddiasındaysa en başta bunların cevaplarını aramak, bütünlüklü bir tarihsel sorgulamayı yaşamak ve somut alternatif geliştirmek durumundadır.

Örgütlü Olmayan Hiçbir Mücadelenin Başarıya Ulaşma Şansı Yoktur

Düşünsel olarak çok şey öğrenebilir, anlatabiliriz ancak değişim-dönüşüm farkedildiği ve çözümlendiği anda yaşamsallaştırılan, pratikleşen boyutlarıyla dışa vurur. Günümüzde pozitif bilimlerin bu denli egemen güçlerin güdümünde yürümesinin en temel nedeni de yaşamdan, ahlaki-politik toplumdan ve pratik gerçekten kopmuş olmasıdır. İşte Önderliğimiz bu farkın kapatılması ve yeni yaşam arayışlarının doğru bir zemine dayandırılması adına sosyolojiye, bilime yeni bir paradigma ile bakmamızı sağlamıştır. Demokratik, Ekolojik ve Kadın özgürlükçü paradigmamızın 3 temel ayağına bakıldığında, kadın özgürlüğünün Jineolojik bir bakış açısı ve paradigmasıyla kendisini güçlü bir şekilde örgütlemesi gerektiği sonucu çıkmaktadır. Örgütlü olmayan hiçbir mücadelenin başarıya ulaşma şansı yoktur. Bu kadın açısından daha hayati bir öneme sahiptir. Kadın komitelerinden günümüzdeki kadın partileşmesine kadar gelen süreç bu anlamda büyük bir sinerji yaratmış, tüm dünya kadınlarına, özgürlük mücadelesi veren halklara ve özelde ise kapitalist moderniteye

karşı direnen genç kadınlara emsalsiz bir ilham kaynağı olmuştur. Bunun temelinde ideolojik, paradigmasal, örgütsel ve politik gerçekleri aramak kadar bu yeni yaşam inşasının öz savunma gücü olarak açığa çıkardığı hakikatler büyük bir rol oynamaktadır. Önder APO'nun geliştirdiği Kadın Özgürlük İdeolojisi başta olmak üzere erkeği öldürmek, kopuş teorisi, sonsuz boşanma argümanları ve en son ise özgür eş yaşam teorisi mücadelemizin Nasıl Yaşamalı sorularına en büyük cevabı vermiştir. Pratikleştirme sorunlarımız olsa da bunu denemek bile büyük bir cesaret ve savaşımdır. Kapitalist modernitenin tüm zincirlerinden boşalmışçasına tüm hışmıyla taaruza geçtiği bir dönemde özünü korumak, ruhunu hep dinamik tutmak, gücünü örgütlemek, liberalizmin şahlandırdığı bireycilik karşısında toplumculuğu savunmak kolay değildir.

eritmeye ve iradesizleştirmeye çalışmaktadır. Nerede baskı ve zulüm varsa orada direnişi yükseltmek Sara(Sakine Cansız)lardan, Kemallerden, Ali Çiçeklerden öğrendiğimiz bir yaşam biçimidir. Bu pusulamızdır. Bu pusulayı kaybettiğimiz anda yaşamı da kaybederiz. Bundan dolayı faşist, emperyalist düşmana, egemen sisteme ve ideolojisine karşı kendimizi donatmak ve savaşmak dışında hiçbir yol bizi özgür yaşama götüremez. Bu her mekan ve zaman için geçerli iken Kürdistan için daha da can alıcı bir noktadır. Düşman her zaman saldırmıştır. Bugün değişen bir durum mahiyetinde teknik ve teknolojiye dayalı yöntemlerini derinleştirmiştir. Ancak bizi geriye çekenin bu olmadığını, esasta örgütlenme düzeyimiz olduğunu anlamamız çok önemlidir. Eskiden düşman topluma saldırdığındatoplumtopyekün direnişegeçerdi.

Partileşelim, Örgütlenelim ve "JIN, JIYAN AZADİ" Felsefesini Her Yerde Yaşayıp Yaşatalım Diyoruz

Sosyalizmmücadelesininbelkideendoğruveen güçlü pratikleştirildiği bir zaman dilimini ifade etmektedir. Kamuoyunda veya birçok yerde egemen erkek aklının ürünü olan kapitalist güçlerin üstünlük taslamaları bu gerçekliği asla değiştirmemiştir ve değiştiremeyecektir. Özellikle kadın mücadelesinin geldiği aşamada elde ettiği kazanımlarından vazgeçmesi, pes etmesi, yeniden sıfıra dönmesi beklenemez. Özgürlük aşkını, tutukusunu, yaşam tarzını, ilişkilerini tatmış bir özgür ruhun yeniden kollarını kelepçelere ve zincirlere bağlamasını beklemek gerçekçi olamaz. Bu ruhu en güçlü taşıyan, geliştiren, büyüten ve süreklileştiren ise genç kadın ruhu, dinamizmidir. Bu anlamda kadın özgürlük mücadelesine, PAJK, KJC somutunda varlığını en iyi görebilecek ve en özgür çalışabilecek olan da genç kadınlardır. Bu konuda önceki dönemlere oranla hem bu potansiyeli görmek hem de düşmanın buna karşı geliştirdiği özel savaş yöntemlerini irdelemek de çok önemlidir. Sistemiçiştirerek bu potansiyeli kapitalist sistemin potasında

Toplumun bir ferdine tek bir yaklaşımda bulunsa tüm toplum serhıldana geçerdi. Ancak bugün düşman her gün Kürdistan'da kadınlara, çocuklara, genç kızlara saldırmakta, katletmekte ve buna karşı cüzi denilebilecek bazı refleksler dışında caydırıcı, örgütlü, topyekün tepkiler gelişmemektedir. Bu konuda en çok da genç kadınların duyarlı olması, eylem geliştirmesi, halkı serhıldanlara kaldırması, direniş ruhunu büyütmesinin gereği vardır. Elbette yürütülen bir mücadele ve verilen bedeller var ancak en son katledilen Narin'in ilerideki genç kadın olduğunu, benliğimizi onda görerek buna karşı dur demenin vakti gelmiştir. Kaybedecek neymizi bıraktı ki düşman? Ne aile ne de toplum gerçekliğimiz kendi kültürel değerleriyle, diliyle ve tarihiyle yaşamıyorsa, ülkemiz her gün askerlerin postalları altında eziliyorsa, hiçbirimiz kendi çocukluğumuzu, gençliğimizi yaşayamıyorsak hangi özgür yaşamdan bahsedebiliriz? Bir telefon, bir televizyon ya da kapitalist modernitenin özgürlük adı altında

sunduğu sahte yaşam hayalleri ve ütopyaları bizi özgürleştirebilir mi? Yaşama felsefesinin her gün yerlere serildiği, insanın insan olmaktan, kadının kadın olmaktan, çocuğun çocuk olmaktan çıkarıldığı bir yaşamı doğru bir yaşam olarak bellemek bizi kendi doğamızla hangi düzeylerde buluşturabilir? İlkeleri ve ölçüleri en geri yaşam düzeyine indirgenmiş hangi ahlaki değer bizi ahlaki-politik toplum değerlerine ulaştırabilir? İşte “kültürel soykırım” gerçeği burada yaşanmaktadır. Düşman gerçeği yeterince bilince çıkarılmalı, pratikleşme, örgütlenme, mücadele temel yaşam gerekçelerimiz olmalıdır. Bu uğurda bireysel yaşam anlayışlarımız bizi en fazla liberalizmin sınırlarındaki yaşama götürür. Zaten günümüzde yaşanan da bu değil midir? Ölüm makinalarının çok yönlü gelişmesi ve her gün Filistin’de, Lübnan’da Kürdistan’da gerçekleştirdiği soykırımlara çalınan alkışlar değil midir? Egemenler için alkış çalınan, keyif alınan ama ezilen halklar için ağıtlar yakılan, kaybedilen yaşam gerçeği dışında getirisi ve götürüsü nedir? İşte bu soruları hepimiz kendimize sormak ve cevaplarını aramak zorundayız. Partileşme, örgütlenme sadece bireylerle, bir partiyle yürütülemez, toplumsallaşması gereği vardır. Bunu en iyi şekilde başaran ve 50 yıldır aralıksız mücadele eden PAJK-PKK çıkışında aramak yanlış olmaz. En baştan itibaren bu gerçekten kendisini koparmamıştır. Bu durumda üzerimize düşen görev ise daha güçlü mücadele etmektir. Kuzey Kürdistan başta olmak üzere kadına dayatılan fuhuş, ensest ilişkiler, modernist yaşam özentilerine karşı her genç kadın kesinlikle bir başkaldırı kaynağı haline gelmelidir. Doğu Kürdistan’da Jina Amini ile başlayan sehıldan ruhu ve “JIN, JIYAN AZADİ” felsefesi tüm hücrelerimizin yaşam gerekçesi

haline dönüşmelidir. Ancak bu sadece bir saman alevi gibi yanıp sönen değil her zaman tarihi ve toplumu aydınlatan bir bilinç ve eylem meşalesine dönüşmelidir. O halde görevlerimiz de daha net bir çerçeveye ulaşmaktadır. Özgürlük saflarına katılmak, 24 saat Önderlikle yaşamak, 24 saat mücadele etmek ve savaşmakla olur. Önder APO 26 yıldır İmralı’da tutulmaktadır. Ne halk ne de kadınlar olarak bu durumu kabullenmek, normalleştirmek kabul edilemez ve bu büyük bir gaflet olur. Bundan dolayı her zamankinden daha çok özgür yaşam istemini, demokratik moderniteyi inşa gücünü geliştirmek ve öncülüğünü yapmak zorundayız. Yine öncülük görevlerimizin farkında, bilincinde ve sorumluluğunda olmak her zamankinden daha çok gereklidir. Varlık savaşımının başka da kazanılamayacağını, elde edilen başarıların dönemsel kalacağı, kalıcı bir çözüme kavuşmayacağı kesindir. Yaşamın her alanına diyalektik gerçekliğiyle yaklaşabiliriz ama direniş ve teslimiyet gerçeğinin çizgilerine kalın çizgiler koymak çok önemlidir. Ne düşmana ne de onun vaad ettiği yanlış ve sahte yaşam yalanlarına kanmadan büyük amaçlara, özgür yaşam iddiasına yönelmek tek kurtuluş yoludur. Tüm Kürt ve Kürdistanî genç

kadınlarının bu bilinçle yaşaması, mücadele etmesi de bu kurtuluşun tek kaynağıdır. Özgürlük bize rağmen gelişen nötr bir durum değildir. Mücadelesi verildikçe kazanılan, verilmedikçe ise kaybedilen bir realiteyi temsil eder. O halde seferberlik ruhuyla partileşelim, örgütlenelim ve “JIN, JIYAN AZADİ” felsefesini her yerde yaşayıp yaşatalım diyoruz...

GÜZEL OLMAK GEREK

Her birimiz birer yolcusu olmuştuk, hakikatin. Kimimiz daha 14'ün de, kimisi 20'sin de. Kimisi de 40'ın dan sonra girmişti bu yolculuğa. Yan-yana gelince ne yaş kalıyordu ne de bu yola hangi zaman diliminde girdiğin. Yoldaşlar topluluğunun bir parçası oluyordun. Acılar birleşiyor, sevinçler birleşiyor, kahkahalar bir oluyor ve aynı savaş mevsisin de birbiri için canını feda eden yoldaşlardan oluyordun. Hiç tanımadığın, görmediğin biri için canını feda eder mi insan diye sorulsa; hem de gözünü hiç kırpmadan eder yanıtından başka bir cevabı olmayan bir yolda yürüyorduk. Özgürlük hareketi bu yaşam yoldaşlığının fedai tarzını yarattı. Her birisi birbirinden fedai olan yoldaşlar topluluğunda kahraman bir savaşçısı olmakta elbette kolay değildi! Daha 15'in de bir genç bile diyemeyeceğimiz bir savaşçı. Dışarıda oyunlar oynaması gereken Kürdistan çocukları çocuk bile olamamışlardı. Oyunlarda vuruluyorlardı. Yaşlarından sayıca büyük mermilerle. O yüzden erken

olgunlaşıyordu Kürdistan'da çocuklar. Ve erkenden büyüyorlardı. İsyen yoldaşta bunun bir örneğiydi. bir yerde direnenler varken, Kabul edememişti, çocuk olmayı. Erken başlatmıştı isyanını. Erken kuşanmıştı özgürlük silahını. Mücadelenin başlangıcı Fis köyünde atılmıştı ve o da bunun bir devamcısı, Apocu ruhun taşıyıcısı olma hedefi ile yola koyuldu. Her isim bir anlamın sonucu alınıyordu. Şehit İsyen yoldaşta bu anlamı kendisinde yaşamsallaştırmak için İsyen demişti kendisine. İlk defa kendi iradesi ile bir adım atıyordu. Kimsenin yargılamaları, zorlamaları olmadan. Bu ilk adımın adıydı İSYAN...

Kendisinin de belirttiği gibi her tekrar olumsuz değildi ve Zilanların, Şehit İsyen'ların, Yıldızların ve Zinarları tekrar etmek istiyordu. Onlar gibi yaşamak, onlar gibi yaşamsallaşmak ve onlar gibi düşmana vurmak. Bu arayışını şu şekilde dile getirmekteydi; "Gerekçen olmasa bile güzel yaşamak için PKK'ye gelirsın. Farklı

bir gerekçenin olmasına bile gerek yok. Milyon derece gerekçemiz olmasına rağmen. Her bir arkadaştan alacağın o kadar güzel şey var ki. Bizim birbirimize duyduğumuz sevgi hiçbir yerde, evrende yoktur. Hiçbir ailede yoktur. Bizim birbirimizi acıttığımız anlarda oluyor mesela ama bu acıtmaların hepsi örgüt kaygısı ile oluyor. Bazen yaşarken birbirinin değerini bilmeme oluyor diyoruz. Bence biz yaşarken de birbirimizin değerini bilebiliyoruz. Her bir arkadaş Önderliğin yansımasıdır. Herbirimiz onların bir parçasıyız. Önderlik böyle çoğalıyor. İnsan benim şahsımda nasıl çoğalır? diyor, bu hakikati nasıl yayırım? Diyor. En kutsal şeyde budur. Önderlik çocukluğu hep arkadaşlık arayışıdır. Hep arkadaşlıklarının peşindedir. Aslında evrenin sırrı gibi bir şey. PKK de bir çok şehit arkadaş var birlikte yaşadık, birbirimizi eleştirdik, birlikte güzel anlarımız olmuştur

ama onlar yaşarkende ben bu duyguyu yaşadım. O sevgi içinde öyle bir atıyor ki sanki bütün evrene değer ve sen bütün dünyayı karşına alırsın o arkadaşlık için, onun için savaşırsın. Oda hepimiz Önderlikten aldığımız şeylerdir. Önderlikte toplanan tüm değerlerde insanlık değerleridir. Bir gün Önderlik ile yan yana olduğumda hep güzel kalmak isterim. Bütün arkadaşların da. Önderlik estetizm dedi, kadınla felsefe tartışmak istiyorum dedi. Kendimizi buna hazırlamalıyız. Kendimize bazen bu misyonu vermiyoruz. Kendimizi öyle hazırlarsak, öyle yoğunlaşırsak bir ütopyadan çok, bir gerçeklik-somutluk haline gelir. Birşeyi gerçekten çok istersen oluyor. Biz Önderlik ile yan yana yaşamayı istiyoruz ve gerçek olacak! Biz düşüncede ne kadar netleştirdiysek oda gerçekleşme olasılığında bizim elimizdedir. Ve **“GÜZEL OLMAK GEREK!”** demektedir.

2017 bir Eylül ayında eğitim devresinde olduğu bir süreçte görmüştüm onu. Karşımda gerilla elbiseleri ile öncü bir gerilla adayı. Daha da büyümüştü yüreği, onlarca kadının güzelliğini toplamıştı kendinde. Eğitim devresinde katılımından bahsediyordu arkadaşlar; “en çok soruyu soran İSYAN, en çok öğrenmek isteyen İSYAN”. Önder Apo’nun bir deniz gibi olan fikirlerinden faydalanmadığımız eleştirisini hep kendimize yaparız. Şehit İsyen bu eleştirilerin cevabıydı. Sürekli öğrenme istemi, onu fedailiğe bir maraton koşucusu hızında yaklaşıtıyordu. Eğitimin ardından jineoloji çalışmalarına düzenlemesi olmuştu. 10.07.2018 tarihinde yazmış olduğu bir notta şöyle diyordu; “Dağlara, doruklara, can yoldaşlara anlam ve özlem dolu merhaba. Jineoloji çalışmasındayım. Hayatta aklıma gelmeyecek bir çalışmaydı ve 7 ay oldu. Birçok güzel yanı var çalışmanın. Arkadaşlar çok güzel yoldaşlar.” Diye anlatıyordu bu süreci. Arkadaşlık arayışı PKK de büyük bir yoldaşlık sevgisine dönüşmüş ve küçük bedenine kocaman bir yüreği sığdırmıştı. Özgürlük arayışında olan kadınların toplamıydı. Kimsenin cesaret edemediğini söyler, artçı olmayı kendisi için asla kabul etmez ve Yapacağım demiş ise

yapardı. "şuan içimdeki duygu karmaşasını anlatsam can hevalim, ne öfkeyi seçebilirsin, ne çaresizliği, ne hüznü, ne nefreti, ne de herhangi bir başka duyguyu. Çünkü bütün duygular derin bir nefret meramında eriyip tek bir şey oldu. Tek bir duygu olup çıktılar. İnat, intikam ve azim." diye duygularını belirtmişti. Aslında bu üç kelime Şehit İsyanı anlatıyordu" İNAT, İNTİKAM, AZİM". Kalıpların insanları doğallığından çıkardığını söylerdi hep. Bu yüzden " korkakça toyluklara gerek yok " derdi. Evet bizler devrimciyiz.

tüm karanlıklara karşı. Yoldaşlığın bir tek insanda toplanan özü oldu. İsyan diline dönüştü ve tüm kadınların sancılarından yeni doğuşları yarattı ardından. Her birimiz, birbirimizin tekrarı ve devamıydık.

"Dağ ile bütünleşmiş bir kadın olmak isterdim. Dağlara ekilmek gibi öyle olmak lazım. O savaş tünellerinde o arkadaşlarla yaşayacağım on gün herşeye bedeldir. O savaş tünellerindesavaşmak, direnmek, yaşamak herşey bir tercihtir.

Dağ ile Bütünleşmiş Bir Kadın Olmak İsterdim

Düşmek, yaralanmak, zorlanmak mücadelenin tadı tuzu oluyordu. Bu da devrimcileri güzelleştiriyordu. Önder Apo; "güzelliğin kendisi özgürlüktür" demektedir. Güzel kalmak zorundaydı, çünkü bunu biliyordu ki ancak güzel kalırsa özgürleşirdi. Bu güzelliği de fedailer arasına katılarak gösterdi ve ilk isyan yürüyüşü, fedailikle bütünleşmiş ve İsyan, Armanc Cemre olmuştu.

Önüne başarı dışında hiçbir hedef koymuyorum diyerek çıktı yıllarca hayalini kurduğu yola. Ve başarının, kazanmanın adı oldu. Gökyüzü büyüklüğünde göğsünü açtı yoldaşlarına. Ay, güneş ve yıldızlara büründü

Herşey özgürlükle çok bağlantılıdır. O arkadaşlar bunu çok daha somut hissediyorlar. Bütün mesele tercihtir, özgürlüktür.

Biz inanıyoruz düşmanı kıracağız! O düşman orada kırılmalı ve kırılacak! "diyordu yola çıkarken. Armanc Cemre yoldaş, büyük duyguları barındırdı büyük bir öfke ile yüreğinde ve dağlara ekildi, gökyüzünde yıldızlara büründü ve hiçbir tarih, kitap, film anlatamayacaktı bu güzelliği. Zagroslara ekildi, dağlaştı ve bu güzelliği şimdi savaş tünelleri anlatıyor. Ektiği yaşam ağacı direnişin, güzelliğin ta kendisi olarak yaşam buluyor.

VEDÎTÎNE AZADÎ

Ez sala 1986an de, li Ewrûpayê tevî partiyê bûm. Berê ku ez biçim cem Rêber APO, û perwerdeya Rêber Apo bibinim, wekî her yekî ji we, xeyal û daxwaza min ew bû, ka ez ê çawa Rêber APO bibinim. Min hertim wisa ji xwe re digot: “Ez hema biçim 15 rojan jî li cem Rêber APO bimînîm, êdî rêxistin li kuderê vesaziya min çêbike, ferq nake. Min danûstandinên Rêbertî tim meraq dikirin. Tiştê yekemîn ku min ji Rêbertî bihîstibû, Şehîd Hozan Mizgîn ji min re behs dikir. Min sekna hevala Mizgîn dît û min got, demekî yê ku li gel Rêbertî dimîne wisa zana dibin, wisa çeleng dibin, çalakvan dibin. Yanî bedew dibin û dibin militan. Carekê teyrekê biçûk ji Rêbertî re hatibû. Rêbertî dema ku li akademiye bû, rojane lê mêze dikir. Mutleqe serî lê dida. Mêze dikir, ka ava wî heye, xwarina wî heye. Ew teyr jî bi goşt dihate xwedî kirin. Rojane goştê ku hevalan ji Libnanê anîn, didan vî teyrî. Teyr qederek mezin bû. Lê hîna ne difiriya. Rêbertî rojekê ji bo erkekê ji akademiye derketibû. Hevalên ku cihê xwe di

nava rêveberiyê de digirtin jî, li gorî derfetên xwe li wî teyrî mêze dikirin. Êdî nêzî mehekî derbas bû, ku Rêbertî nedihat akademiye. Teyr jî êdî her ku çû, mezin dibû. Êdî baskên wî têrî firandinê kirin. Bi firê ket, lê hevalan bernedida. Hindek heval bendek dirêj pê ve kiribûn ji bo ku wî nebe. Ji bo ku neçe, her pê digirtin. Bi vî awayî teyr her fêr dibû bifire û wî dîsa datanîn.

Rojekê, em serê sibê çûn cihê akademiye, yanî cihê rêveberiyê, ji ber ku hevalan bangî me kiribûn. Min dît hevalê me yê kordînê, heval Nûman moralê wî ketiye. Me got: “Heval, tiştê buye?” Heval Nûman got: “Yaw, hîç nepirsîn. Teyrê Rêbertî çuye.” Wê çaxê me meraq dikir çawa çuye, ji ber ku teyr her girêdayî wî bendî ye. Me jî bawer nedikir ku teyr bi xwe, ev bend qetandibe. Me jî li bendî nêrî û wisa xuya dikir, heçkû kesekî bi kêrêkê ew bend jêkiribe. Ê tabîkî, me nezanî gelo bend riziya û wisa qetiya yan jî kesekî bi xwe ev bend jêkiribe. Em fikirîn gelo em ê çawa ji Rêbertî re bêjin, ji ber ku dema

**Min Sekna Hevala Mizgîn Dît û Min Got, Demekî Yê Ku Li Gel
Rêbertî Dimîne Wisa Zana Dibin, Wisa Çeleng Dibin, Çalakvan
Dibin. Yanî Bedew Dibin û Dibin Militan.**

ku Rêbertî ji akademiye derket, ji me re çend caran gotibû ku pêwîst e em baş li wî teyrî mêze bikin. Me got heta ku tam mezin bibe, jixwe wê cihek ji bo teyrî were çêkirin û me wê teslimî Rêbertî bikiriba. Heval jî êdî çend caran pey ketin, û dîtî ku teyr li dora qampê ye, lê nayê girtin. Tam mîtroyek nîne, lê dora 70-80 cm ew bend bi lingê teyr ve alandî ye. Dema ku li TV belkî hevalan di klîpan dîtîbin, ew teyr heye û ew bend jî di bin lingê wî de ye. Teyr çû. Dema ku me veguhestina qampê ji Rêbertî re şand, me ev yek jî di veguhestinê de anîbû ser ziman.

Rêbertî heta ku bixwe nehat akademiye tiştek negot. Lê dîsa jî, em pir xemgîn bûn, yanî me xwe lêpîrsîn kir, me çima baş lê mêze nekir, gelo sedema vê yekê çi bû hwd. Êdî qasî 2 heftêyan derbas bû, teyr diyar nebû û me bi temamî nezanîbû li kuderê ye. Rojekê agahî dane me û gotin ku Rêbertî hatiye û wê were gel me. Em hemû heval ketin torenê. Torenek pir mezin bû, hejmara me nêzî 700 e. Deriyek hebû ku me jê re **“Deriyê serkeftinê”** jê re digot.

Rêbertî ji erebê derket û ji pişt wî derî heya qampê bi hevalan meşiya. Em jî wekî hevalên rêveberî çûbûn Rêbertî pêşwazî bikin. Em çuyîn me carekê dît ev teyr em nizanin ji kuderê derket lê carekê de li dora Rêbertî difiriya. Rêbertî wisa lê mêze kir û çend caran kenîya. Çend caran her lê mêze dikir û ji heval Nûman re got: “Hûn heta li vî teyrî jî xwedî derneketin. Halê akademiye çawa ye em ê niha bibinin.” Rêbertî got ku di esil de, ev teyr niha hatiye û giliyên rêveberiyê dike. Digot “Binêrin ev teyr hatiye û dibêje, we baş li min mêze nekiriye.” Yanî em matmayî diman, ev teyr çawa çû? Hatina Rêbertiyê di nava akademiye û vegera vî teyrî û her wekî din. Heta ku Rêbertî tek tek hevalan silav dikir û heya ku çû cihê rêveberiyê, ev teyr qet dûr neket. Ji bo me vêya dida diyar kirin, ku Rêbertî çiqasî bi çûkekê yan teyrêkî jî be, ferq nake, girêdayî ye. Yanî gelemperî, nêzikatiyên Rêbertî yên li beramberî xwezayê dida diyar kirin. Rêbertî wana hîs dikir û tabîkî wana jî, Rêbertî hîs dikir.

GENÇ KADINLARA DAYATILAN İKİNCİ CİNSEL KIRILMAYA KARŞI JINEOLOJİ BİLİNCİYLE İKİNCİ DOĞUŞ İSYANI!

Genç kadınlık nereden bakarsanız bakın kendini, bedenini, varlık olarak anlamını, yaşamın anlamını arayışın zirveleştiği bir dönemdir kadın için. Bu dönemde koca bir soru işaretidir her şey. Bazen tam olarak neyi aradığını bilemeden, tanımlayamadan, bazen de bilerek, tanımlayarak yaşanır bu süreç. Çocukluğundan itibaren kendisine öğretilmiş olan 'doğru'ları, geleneğin değişmezliğini, egemenlikçi baba-abi-koca-devlet baba-patron hakimiyetini, annenin-ablanın-kız arkadaşların vb. itaatkarlığını, hayatın akışı içindeki çelişkileri sorar, sorgular. O zamana kadar kanıksadığını sandığı, doğru bildiği birçok şey sarsıntıya uğrar. Özellikle bilimcilik tarafından lanse edildiği gibi genç kadınların bu dönemde yaşadıkları bunalım, kriz, asabiyet, sadece biyolojik değişim, hormonal gelişim ile açıklanamaz. Bu, çok darwinist ve insanı anlamsal gelişiminden koparan, tamamen fiziki-bedensel bir varlığa indirgeyen, aslında hayvansı ele alan bir yaklaşımdır, çok tehlikelidir. Elbette ki insan gerçekliği söz konusu olduğunda bedensel, fiziki yapıyı da anlamlandırmak gerekir, ancak bunun insanın (konumuz özelinde genç kadının) ruhsal, metafizik yapısından kopartılarak ele alınması, insanın anlamından koparılması anlamına gelir. Ki asıl bunalım ve kriz kaynağı da zaten anlamından kopan, kopartılan kadın gerçekliğidir. Yaşanan; farkındalığı giderek gelişen kız çocuğunun genç kadınlığa doğru giderken yaşadığı, maddi ve manevi yaşamı, kimliği yeniden sorgulamaya ve anlamlandırmaya başlaması, bunun yaratmış olduğu bunalımdır.

Şunu çok iyi bilmeliyiz ki cinsiyetçi 'kültür'ün inşa edilmesinde çocukluk dönemi ilk cinsel kırılma süreci olur iken, gençlik dönemi de ikinci cinsel kırılma ve esas inşa edilme süreci olur. Gençlik dönemine gelindiğinde o zamana kadar öğrendikleri, benimsemiş gibi sandığı gerçekler, genç kadın açısından yeniden bir sorgulama gerekçesi haline gelir ve sorar, soruşturur, hesaplaşır. Erkek egemen sistemlerin kadını sömürgeleştirmede asıl ve

kalıcı operasyonu, genç kadınlık sürecinde gelişir, iktidar-köle ikilemini bu esnada bir 'kültür' olarak içselleştirmeye başlar. Genç erkekler açısından da bu böyle gelişir, ancak konumuz genç kadın olduğu için kadın üzerinden değerlendirmeye çalışacağız. Cinsiyetçiliğin çok yönlü bombardımanına, operasyonuna tabi olan genç kadınlar, eğer isyan edip bu dayatmalardan kurtulamamışsa hayatına damgasını vuracak olan ikinci cinsel kırılmaya uğrar. Ve yine eğer ki tutarlı bir isyan gerçekleştirmişse, o zaman da ikinci cinsel kırılmayı aşip kendini yeniden ve ikinci kez doğurmaya başlar. Bu nedenle ikinci cinsel kırılma dönemini sağlıklı ve bütünlüklü bir biçimde ele alıp ikinci doğuş sürecine girmek, bir genç kadın açısından stratejik bir öneme sahiptir. İşte bu doğuş da Kadın Kurtuluş İdeolojisi ve Jineoloji bilinci ile gerçekleşebilir. Biz bu yazıda asıl olarak jineoloji bakış açısı ve yöntemiyle genç kadınlık sürecinin nasıl anlamlandırılabilirliğini, isyanın kendini yeniden varetme bilinciyle, xwebunle bağlantılı yönünü değerlendirmeye çalışacağız. Özellikle de bilimciliğin tamamıyla cinsiyetçiliğe, kadının nesneleşmesine, metalaşmasına hizmet ettiği, bu anlamda erkek egemen operasyonlarının daha görünmez ve incelikli kılındığı günümüz dünyasında bu konu ölümcül ya da yaşamsal düzeyde önemli bir konu haline gelmiştir.

Elbette ki hayat düz değildir, tüm genç kadınlar bire bir aynı durumları yaşamaz, kendisine dayatılanlar karşısında da aynı tutumu belirlemez. Erkek egemenlikçi sistemin ve 'kültür'ün dayattıkları karşısında tamamen kabullenme olabildiği gibi kısmen kabul kısmen red etme ya da tamamen red etme durumları da yaşanabilmektedir. Ancak genç kadınlar hayatı kendi benlikleriyle anlama ve yaşama arayışına girdikleri bu ikinci yeniden doğuş süreçlerinde, derin ve çok yönlü kırım saldırılarıyla karşı karşıya gelirler. Çoğu kez de alternatif bilinç ve örgütlenme yoksunluğundan kaynaklı olarak arayışları, isyanları ezilir, bastırılır, sonuçsuz kalır. Bu durumda ya kendisine çizilen sınırları

ve kaderi kabul ederek yaşamaya devam eder, bu egemen ve cinsiyetçi sistemin bir dişlisi haline gelir ya da örgütsüz ve bilinçsiz isyanını sürdürerek fiziki öldürülmeden tutalım tecavüz, dayak, işkence, hakaret, aşağılama, dışlamaya kadar uzanan her türlü şiddetle karşı karşıya kalır. "Ya benimsin ya toprağın" söylemi, genç kadınlara dayatılan iktidar-köle ikileminin en net ifadesidir. Sorun bir erkeğe ait olup olmamanın ötesinde, bu erkek egemen sistemin kendisine ait olacak mısın, olmayacak mısın sorunudur. Bu erkek egemenliğinin zorla kabul ettirilmesinin ardından genç kadın başkalarının, babanın, kocanın, abinin, patronun, herhangi bir erkeğin, devletin malı-mülkü haline gelir, kendine ait olmaktan, kendisi olmaktan çıkar. Eğer bunu kabul etmezse de söylendiği gibi ya fiziki öldürülecektir ya da ölü gibi bir yaşama mahkum edilecektir. **PEKİ GENÇ KADINLAR ERKEK EGEMEN SİSTEMİN "ÖLÜMLERDEN ÖLÜM BEĞEN" DAYATMASINA MAHKUM MUDUR? GENÇ KADINLARIN İSYANI, İKİNCİ DOĞUŞA, ÖZGÜR YAŞAM DOĞUŞUNA YOL AÇAMAZ MI? VEYA NASIL YOL AÇAR?** Bu sorulara jineolojiyle cevap vermeye çalıştığımızda, jineolojinin geliştirdiği yöntem ve açığa çıkardığı kadın bilinciyle donanmanın çok önemli bir role sahip olduğunu görüyoruz. Kadın Kurtuluş İdeolojisi, kadın açısından örgütlenme ve mücadele ilkelerini, manifestosunu, yol yürüme hattını ve tarzını belirler iken; jineoloji de bu yolda yürüyen kadının beynini, yüreğini, fiziğini aydınlatır, kendine ait kılan yani xwebunlaştıran kadın bilgisiyle donatır, güç verir. Jineoloji yöntemi ve bilgisiyle kadın, tarihini, gününü, yarınını, erkek egemen gerçekliğini, toplum ve kadının sosyolojik ilişki-çelişkisini hakikatiyle kavrar, erkek egemen yalanlardan arınmış bir biçimde aydınlanır. Özgür yaşam isyanına ve inşasına yol açan esas dinamik, yalanlardan, sahteliklerden, çarpıtmalardan azade yaşanan aydınlanmadır. Hakikatin o yakıcı gerçekliğini, ışığını yakaladıktan sonra genç kadınlar, yenilmeyecek, hangi zorluk karşısına gelirse gelsin asla geri

dönmeyecek, vaz geçmeyecek bir isyan gücünü kazanır. Biz kadınlar için hakikatin ışığı, esas olarak jineolojidedir. Işık, sadece açığa çıkardığı bilgide değil, demokratik modernite paradigmasına dayanan yöntemindedir aynı zamanda. Bununla jineolojide yöntem ve bilgi esaslarına odaklanmak, yöntemi kavrayarak kadın hakikatine ve mücadele gücüne ulaşmak çok önemlidir. Jineoloji yöntemini kavramak, özgür bilgilenmenin kaynağına sahip olmak demektir, her koşul altında erkek egemen sistemle mücadele edebilmenin gücünü süreklileştirmek demektir. Yöntem deyip de geçilmemelidir. Yöntemi kavramak ve doğru bir biçimde uygulamak, sürekliliği sağlayabilmek demektir. Genç kadının, yaşadığı isyanda yenilmemesinin garantisi, jineoloji yöntemini anlama ve bu yöntemi hayatın her türlü sorununa uyarlayabilme ve hakikat bilgisine ulaşabilme yeteneğini gösterebilmektir. Gençlik döneminde kadınların maruz kaldığı ikinci cinsel kırılmaya karşı ikinci doğuş, bu nedenle jineoloji yöntem ve bilgisiyle sağlanır. Doğuş olduktan sonra, gerisi, doğan bu özgür yaşam bebeğini doğru ve iyi besleyerek, o çocuğa her açıdan iyi bakarak büyütme, yaşamasını sağlamaktır. Tabii bu böyle söylendiği veya yazıldığı gibi kolay değildir, olmayacaktır. Kapitalist modernitenin alabildiğine rahatlığa, çelişkisizliğe, zorluklardan kaçmaya, düşünmemeye alıştırdığı günümüz gerçekliğinde, bu çok zordur. Teknolojinin de etkisiyle her türlü bilgiye ulaşan, ancak o bilginin üzerinde bir saniye bile düşünmeden kabul veya reddeden ya da hiç bilgiye ulaşma gayreti, hevesi, arayışı olmayan insan realitesi, tam bir kafa karışıklığı içindedir. Bu nedenle başta kadınlar olmak üzere insanlık, erkek egemen sistemin, kapitalist sistemin tüm ideolojik bombardımanına, özel savaş bilgilerine, bilim adı altında yaydığı sapmalara karşı savunmasızdır. Hangisi doğru hangisi yanlış, hangisi iyi hangisi kötü, hangisi güzel hangisi çirkin, hangisi özgürlükçü hangisi kölelikçi, tüm bunları ayırt edemeyen, birbirine karışmış bilgiler yumağı içinde debelenen bir genç kadın tiplmesi ortaya çıkmıştır. Kötü

olduğundan, özgürlüğü istemediğinden değil, ya bilgisiz olduğundan ya da sahip olduğu bilgi karmaşasının içinden çıkamadığından, bunların bir ahtapot gibi iradesini ve fiziğini sarıp sarmalamasından dolayı bu hale gelir.

Bilmek, ancak evrenin, yaşamın, toplumun, kadının penceresinden bilmek çok ama çok önemlidir. Egemen, iktidarcı, kölelikçi tüm bilmelerin ötesinde bilmek, kendini aşmak, kendini aşarak beyninde ve fiziğinde yepyeni seviyeler yaratmak inanılmaz bir güzelliğe sahiptir. Bir genç kadının kendi düşünce dünyasını yeniden keşfetme ve fethetme yolculuğuna çıkması, aynı zamanda evreni, yaşamı, toplumu, tarihi, günü ve yarını keşfetme ve fethetme yolculuğuna çıkması anlamına gelir. Çok zordur, ama güzelliği ve tadı da bu zorluklara karşı mücadele edip başarabilme gücünü geliştirmedir. Kendi bilgisiyle, kendi öz yöntemiyle bilmek, bu bilme doğrultusunda yaşamını, ilişkilerini, etrafını yeniden örebilmek, genç kadını kendisi olmaya ve özgürleşmeye doğru götürür. Elbette ki bahsini ettiğimiz Jineoloji bilinci öyle “ol” demeye, “geliş” demeye olmuyor, olmayacaktır. Hayatın akışı içinde oldurtan, geliştiren bilinci ve iradeyi geliştirmek bunun esasını oluşturmaktadır. Peki jineoloji bunu nasıl sağlayabilir? Jineoloji her şeyden önce, ahlaki-politik toplum ilkesine, kadın ve toplum diyalektiğine dayalı bir bilimdir. Kadının, yaşamın, özgür eş yaşamın ve kadın devriminin bilimi, demokratik modernite paradigmasına dayanan bir bilim olarak jineoloji, bu temel üzerinden yani kadın ve toplum bütünlüğü üzerinden yükselir, gelişir ve aydınlanma yaratır. Ne kadınsız toplumsallık ve ne de toplumsuz kadın kimliği gelişebilir. Jineoloji yöntemiyle özgürlük sosyolojisini yorumlama, tarihsel toplumsal gerçeğe yönelme, en başta bize bu gerçeği öğretir. Ve görürüz ki erkekegemenliği, kadın ve toplum arasındaki bu bütünlüğü parçaladıkça, kadını toplumsal gücünden koparıp yalnızlaştırdıkça kendine muhtaç ve mahkum hale getirmiştir. İşin püf noktası budur.

Umud'un Kendisine, Umut Hakkı Tanımıyorlar Ne hadlerine!

Bir çok eş anlamlı ve farklı sesten olan kelimeler var. Her kelimenin ise dile gelişi ve ses ile buluşması insanların zihin dünyasında bir resim yaratır. Her birimizin bilincinde milyonlarca resim, video ve kesitler var. Kelimeler adeta bunları bilinç ekranımıza getiren tuşlar gibidir. Her birimiz büyüdüğümüz kültür ve tarihe göre kelimelere anlam verir ve resmini aklımıza çizeriz. Maddi ve manevi bir varlık olan biz insanlar için önem arz eden başlıca kelimeler vardır. Özgürlük, onur, aşk, sevgi, hakikat ve UMUT...

Umut; güzel olan, güven duygusu veren, huzur veren, her şeyi olur kılan gerçek. Şimdi akıllarımızda bunları okurken dahi bir resim beliriyor. Bu kelimeleri okumayı tercih eden biz kadınlar için umudun tarifi Önderlik oluyor. Çünkü bu gerçekler Önderlikte bir bütün olarak anlamını buluyor. Bizlere köle olmak, bir başkası olmak, itaat etmek dışında hiçbir hak tanımayan bu sistem karşısında, Önderlik bizlere onurlu olabilme şansını veren yegâne güçtür. Her şey olmazı dayatır ve bunu kara bir duman gibi gözlerimizin

önüne salarken, Önder APO kara dumanları dağıtan bir rüzgâr gibidir; gözlerimizin ve zihnimizin, kalbimizin önünü açar. Bizler dünyaya geldiğimizden itibaren Önder APO'nun öncülüğünde yükseltilen özgürlük mücadelesi gibi bir gerçekliğe gözlerimizi açtık. İnsani, özgürlük hakları uğruna verilen bir mücadelenin yankılarını birebir duyduk. Yani bir çoğumuz asıl şunu düşünmeliyiz 'ya hiç mücadele etme şansımız olmasaydı?' Mücadele etmeyi ve bu karanlığın içinden çıkmayı akıllarımıza dahi getiremeseydik? Yani cehennem gibi bir sistemin içinde yaşadığımızı ve bu cehennemin dışında bir dünya olduğunu ve birlikte bunu kurabileceğimizi kimse bize söylememiş olsaydı; bu gerçekten çok korkunç ve dehşet verici olmaz mıydı? Bizler kadınlar olarak Önderlik şahsında özgür bir yaşamı umut etmeyi, bunun için mücadele etmeyi ve mücadele ederken de bu onurlu özgürlüğün tadını alabilme şansını elde ettik. Bu anlamda Önderlik insanlığın özgürlük yürüyüşünün umut kaynağıdır. Bizler için umut bile yoktu; Önderlik mücadelesi, yaşamı ve oluşturdıkları ile umut oldu.

Bu anlamda tekrardan belirtmek isteriz ki Umudunkendisine Umut Hakkı tanımayanların ne hadlerine! Bizler kadınlar olarak, Önder APO'yu o imha ve soykırımın olduğu İmralı işkence sisteminden çıkartacak yegâne gücün, bizlerin mücadeleyi yükseltmesi ile birebir paralel olduğunu biliyoruz. Yoksa 21. yüzyılda hukuktan bahsetmek mümkün değil. Bir şeylerin yasalar ya da yargı organları ile halkların lehine değişeceğini düşünmek ya da sadece bu sınırlar çerçevesinde bir yol hattı belirlemek aslında kendinide, düşmanını da tanımamaktır. Adı üstünde 'hukuk' yani toplumu düzenleyen ya da bir nevi dizginleyen devlet yaptırımlarıdır. Toplumu hizaya getirmek, bir nevi devletin emir eri haline getirmek için kurulmuş yasalar ve kurallardır. İş hukuku, kamu hukuku, medeni hukuk, ticaret hukuku, idare hukuku ve daha onlarcası... Topluma tek bir hak tanır devlet, oda devletin istediği gibi olmaktır. Böyle olunması içinde binlerce kanun, anlaşma, madde, bendler koyulmuştur insanların önüne. Bunlara uymamak, belirlenen çizginin karşısına geçmek demektir. Ki bu çizginin karşısında olmak demek, özel savaş rejimi ile karşı karşıya kalmak ve ona karşı amansız bir şekilde mücadele içerisine girmek demektir. İşte böylesi yakıcı bir gerçeklik içerisinde, İmralı zindanı imha-işkence sistemi ve Önder APO direnişi bu mücadelenin ifadesi olmaktadır. Bu anlamda son olarak 20 Eylül'de Avrupa Konseyi Bakanlar Komitesinin yaptığı açıklama ile bir yıl daha Önderliğe uygulanan işkence sistemine, hukuki olarak tüm dünyanın gözleri önünde evet demesi ve demokratiksizlik ile birebir kendini teşhir etmesinin hedefi Umut Hakkı'nın tanınmaması ile umuda saldırıdır. Çünkü bu umut dalgası denizlerde dipten gelen bir dalga gibi İmralı Adasının sınırlarını aşmış, tüm dünyayı etkiledi. Önderlik sadece biz kadınlara, Kürdistan halkına değil tüm dünya halklarına etkide bulundu. Değişimin ve mücadelenin kaynağı oldu. Bu temelde genç kadınlar olarak bu umut ile yüreklerimizi doldurmayı bilmeliyiz. Önderliğe ulaşabilmek ve fiziki özgürlüğü için yapılabilecek ne varsa

yaparak, tüm fırsatları değerlendirmeliyiz. Hiçbir olumsuzluk politikası Önder APO ile kadınların arasına giremez. Önder APO oluşturduğu umut halkası ile faşizme, erkek zihniyetine karşı bir kalkan gibi biz kadınların yanındadır. Yeter ki umuda bakmasını ve yüreklerimizi onunla doldurmasını bilelim. Özgürlük Hareketinin öncülerinden olan Heval Fuat'ın(Ali Haydar Kaytan) anlattığı bir hikâye vardır. " Bir gün bir kervan ıssız bir sahradan geçerken, kervandakiler, elinde kalburla toz toprak içinde Mecnun'u tozu toprağı elekten geçirir halde görüyor ve merak edip "Bu ıssız

**... Olmazların ve Bahanelerin Değil;
Umud'a Ermenin Vaktidir**

çölde, toz ve toprakta ne arıyorsun?" diye soruyorlar. Mecnun elindeki işe bir an olsun bile ara vermeden ve onlara göz ucuyla bile bakmadan, "Şüphesiz Leyla'yı arıyorum" cevabını veriyor. Kervandakiler şaşırıyor ve hayretle "Hiç Leyla gibi bir cevher bu toz toprakta bulunur mu? Leyla'yı yanlış yerde arıyorsun" diyorlar. Bu söz üzerine Mecnun, "Leyla'nın nadide bir cevher olduğunu ve burada bulunamayacağını ben de biliyorum. Ama benim işim Onu aramaktır. Canım ve gönlüm Onu aramaktan bir nefes olsa dahi geri duramıyor. Bugün elime bu kalbur geçti ve Leyla'yı araştıracağım bu çöl ise önümde uzanıyor. Leyla'yı bulamayacağım bahanesi beni bu işimden geri çeviremez. Ben Leyla'nın Mecnunuyum, bahanenin değil. " Bizler köleliğin felsefesini ya da bahanelerini, olmazlarını teorize eden değil, Umud'un ışığını gören kadınlarız. Bizlerde kadınlar olarak özgürlük çizgisinde(XETA JIN) yaşamalıyız ve bunun için elimize hangi fırsat geçerse sonuna kadar cesurca kullanmalı, örgütlenmeli ve bıkmadan yürümeliyiz, çünkü olmazların ve bahanelerin değil; Umud'a ermenin vaktidir.

KADIN ÇİZGİSİ, YAŞAMI ÖZGÜRLEŞTİRME ÇİZGİSİDİR

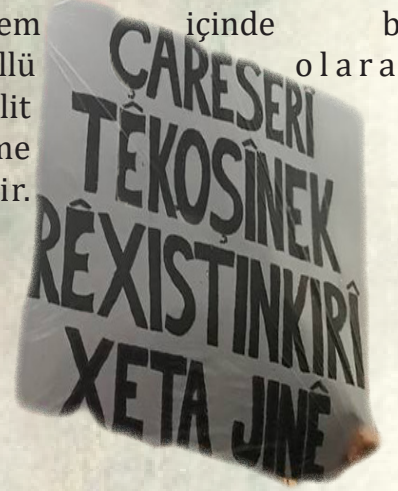
Geçmişin zigguratları, günümüz üniversitelerinde yenilenmekte ve devlet aklının devamlılığını kat be kat aşan politikalar ile sürdürülmektedir. Kadın köleliği nasıl ki kaynağını Sümer zigguratlarından alıyorsa, günümüz üniversitelerinde genç kadınlara yönelik yürütülen tüm saldırıların amacı da ziggurat zihniyetini koruma, büyütme ve köle kişilikler yaratmadır. Oysaki üniversite demek; toplumun gözünde çocuklarının okuyacağı, yaşamlarını kurtaracağı, gelecek vaat eden, bilim yuvaları olmaktadır. Bilinçlenme, bilgi edinme, toplumun en akıllı kişilikleri bu kurumlardan açığa çıkmakta ve toplumun öncülüğünü yapan, toplumu yöneten, genç kuşağın şekillendiği yeri olarak görülmektedir. Kuşkusuz bu yaklaşım ve ele alış halen de kendisini korumaktadır. “Üniversite okumuş, kişi” demek, büyük bir görevi yerine getirme ve kurtarıcı olarak ele alınmaktadır. Esasında olan ise, aile kafesinden kendini kurtarmış zanneden kişinin en büyük yanılgısı yaşamasıdır. Av konumundan çıkıp, avlayacağını düşünen kişi bu kışla yapılar tarafından avlandığının bile farkında olmadan artık tuzağa düşmüştür. Farklı efendiler için hazır bir avdır. Özgür olacağız hayalleriyle bu tapınaklara bir maratoncu hızında koşan gençler, tapınaklara hazırlık sürecinde toplumdan kopmaya başlamakta bireysel ve bencil bir kişiliğe bürünmektedir. Bu tapınaklara ulaşamayan gençlerde ise intihara kadar varan olaylara çokça şahitlik etmişizdir. Bu tapınakların sırrı o kadar büyütülür ki, ulaşamazsan, “artık her şey bitmiştir” algısı yaratılır. 7-24 başını secdeden kaldırmayan için cennete gitmek ne kadar kutsalsa, üniversiteye gitmek isteyen

de 7-24 başını kitaplardan kaldırmayarak bu tapınaklara gitmek için her şeyi yapar ve bu alanları kutsal görür. Özgürlüğe koşuyorum dediği kurumlar esasında köleliğe koştuğu ziggurat tapınaklarıdır. Şaman, rahip, asker üçlüsü rektörlük, hoca, polisler olarak bu kez karşılar tapınak kapılarında gençliği.

Ellerine, ayaklarına bağlı olan zincirlerden, kurtardığını düşünen kölelik sisteminin başka bir evresine geçilir ki bu kez düşünce, yürek ve akıllar zincirlenmeye başlanır. Dikkat edelim, Sümer devletindeki musakkadimlerin rolünü günümüzde üniversiteler oynar. Fuhuşa sürüklenenler, uyuşturucu şebekelerince düşürülenler, tehdit ve şantaj yolluyla ajanlaştırılanlar, kaçırılıp tecavüz edilenler. Yine din adı altında daiş zihniyeti ile eğitilen ve farklı farklı tarikat ve cemaatler içinde büyük bir gaflet yaşayan bir nesil yaratılmaya çalışılmaktadır. Neredeyse her gün bir üniversiteli genç kadının "intihar" adı altında katledildiğinin haberlerini duymaktayız. Yürütülen bu politikalar için özel olarak bazı kurumları örgütleyip, yaratmalarına bile gerek duymadan başta üniversiteler olmak üzere bütün devlet ve özel kurumlarında bu politikaları en aktif şekilde yürürlüğe koyulmaktadır. Özel de genç kadınlara yönelik yürütülen bu politikalar kadın özgürlüğünü, kadın iradesini yok sayarak, geleneksel klasik köle kadını en gelişmiş ve iradeli kadın olarak göstermekte ve sahte arayışlar yaratmaktadır. Kadının kaybedeceği bir şey yokken, verili sisteme karşı koyarsa her şeyi biter anlayışı yaratılmaktadır. Verili olanı kabul etmezsen, onlar için en büyük tehlikesindir, bu kez de tehdit ve şantaj yoluyla, kadın iradesi teslim alınmaya çalışılır. Teslim olmuş kişiliklerde kolay yönlendirilen, özgürlük adı altında hiçbir iradesi kalmamış kendine yabancılaşmış birey anlamına gelir. Marx komünist manifestonun girişinde; "işçiler, ezilenler, sizin zincirlerinizden başka kaybedeceğiniz bir şeyiniz yoktur" diye belirtmektedir. Bir kayıp olarak görülen bu zincirler faşizm,

cinsiyetçilik, milliyetçilik ve dincilik dışında bir şeyi üretmediği gibi, kadının özünü tüketmeye çalışmaktadır. Fiziki olarak zincirlere bağlanmış köle kadın karakteri kabul görülmezken, kapitalist sistem içinde bu zincirleri gönüllü olarak tapma, taklit etme ve öykünme geliştirilmektedir.

PKK'nin doğuşu, kadın doğuşudur.

PKK'nin çıkışı, kölelik zincirlerini parçalayan ve özgürlüğü kuşanan üniversiteli genç kadınların özgürlükteki ısrarıdır.

Bir taraftan geleneksel kadın olma korkusu diğer taraftan modernizme öykünme esasta hastalıklı bir yapıya yol açmaktadır ki tekyaptığı hastalık dağıtmaktır. Üniversiteler bu anlamıyla hastalık dışında farklı bir şey yaymamaktadır.

Önder Apo; "Gençlik kafasını açmalı, gençliğin uyanmasını istiyoruz. Gençlik beynini bilime açmalı. Hep benden bekliyorsunuz demiştim; ona ilişkin tarihten bir örnek vereyim. İnanna'nın 104 me'sini Enki'den denizin ortasında bir adadan alıp Uruk'a getirmesini, -"me"ler kutsal yasalar ve aslında İnanna'ya aittirler- Enki'nin onları geri almak istemesini, fırsatım olsa onu tekrar değerlendirmek isterdim. Sizin ve PKK'lilerin böyle bir alışları var. Kızlara bunu söyleyebilirsiniz. Ne istiyorsanız seve seve veriyorum, sizlerin de ne aldığınızı bilmek istiyorum. Beş bin yıldır büyük kaybetmişsiniz. Size gerekli olan şu: Erkek köleciliği değil, şerefiniz, özgürlüğünüz ve onurunuzdur" demektedir. Üniversitelerde verilen nedir diye bir soruyu kendimize yönelttiğimizde de verilen değil

mücadelesinde ayağa kaldırmak istiyorsak, üniversite gençliği olarak ayağa kalkarak öncülük rolünü sağlamak gerekir. Üniversite öncülüğü bu düzeyde önemli, tarihi ve kritik bir rol üstlenmektedir. Üniversiteler de direnişçi çizgiyi geliştirmek demek, zincirin bir halkasını değil, tüm halkalarının kırılması demektir. Kadın ve gençliğin özgür kimliği üzerindeki tüm politikaların merkezi rolü nasıl ki üniversitelerde yürütülüyorsa, düşmanı merkezinde vurmak ve bu politikalar bu merkezlerde yayılmadan bitirilmesi esas başarıdır. Önder Apo'nun ilk çıkışında olduğu gibi düşmanın içinde düşmana karşı devrimci çalışma yürütme esas alınmalıdır. Yine ulus devlet tapınaklarına karşı özgür kadın ve

bilincinde olmak demektir. Doğru bir geçmiş ve özgür bir gelecek hayaliyle kendisini donatmış olan demektir. Böylesi kader tayin edici bir süreçte üniversite gençliğinde yaşanan sessizlik bu nedenle anlaşılır değildir. Hele ki bu tapınaklarda genç kadınlara uygulanan özel savaş politikalarına karşı koymamak ve örgütsüz kalınmasını sadece sistem etkileri üzerinden değerlendirmek büyük bir yanılıdır. Sadece Kürt kadınları ve gençleri üzerinde faşist bir saldırı uygulanmamaktadır. Devlet sistemine biraz muhalif olan kesimler bile çok ciddi saldırılara maruz kalmaktadır. Var olan mücadele, sürekliliği sağlanamadığından, yapılan eylemlerin topluma yansması da çok sınırlı kalmaktadır.

" XETA JINÊ, XETA JIYANÊ YE"

özgür gençlik akademileri zihniyetini yaratma, bilinçlendirme çalışmalarını yürütme ve eylem alanlarına dönüştürülmelidir.

Pozitivist, liberal bir yaşam ile kadın ve gençlik yapılanmasıyla ahlaki, politik toplum ile bağ koparılmaya çalışılıyor. O zaman üniversiteli genç kadınlar olarak, özgür kadın çizgisini, duruşunu büyütmeli üniversiteler ile sınırlı kalmadan liselere, mahallelere ve tüm evlere kadar bu örgütlü güçle yaklaşmak gerekir. Mücadeleci, genç kadın duruşu, toplumun duruşu olmalıdır. Toplumsallaşan örgütlülük ve direniş ile faşizm yıkılır. Bu anlamda toplumda yaşanan kriz, saldırı, savaşlar karşısında en duyarlı olması gereken, anında cevap ve refleks göstermesi gereken üniversiteli genç kadınlardır. Genç kadın demek; toplumsal olmak demektir, içerisinde bulunduğu her eylemi toplumsal değerler temelinde gerçekleştirmek demektir. Toplumda yaşanan sorunları en önce göğüsleyip doğru çözümleri üretmek demektir. Toplumsal ihtiyaçları bir yerlere havale etmeden kendi görev ve sorumluluklarının

Örgütlü kadın çizgisiyle bir dalga haliyle bütün üniversiteleri eyleme geçirmeyle özgür irade, özgür alanlar ve özgür üniversiteler yaratılacaktır. Bir genç kadının örgütlenmesi, kadın çizgisinde yürümesi, toplumun örgütlenmesi demektir. Geri, köleci anlayışlara karşı bir başkaldırı anlamındadır. Toplumsal yozlaştırmayı ve düşmanı ancak ve ancak özgür kadın ideolojisinde derinleşerek, mücadelecilik çizgiyi büyütürken yenilgiye uğratabiliriz. Kürdistan gibi uluslararası sömürge haline getirilmiş, sistematik olarak komplo ve darbelerle zayıf düşürülmüş, üniversite gibi kurumlar ile gençliğine sürekli olarak tasfiye dayatılan bir toplumsal gerçeklikte güçlenme, iradeleşme ve zafere ulaşma " xeta jine, xeta jiyane ye" çizgisinde mücadelecilik ruhu geliştirip, yaşam çizgisi haline getirmekle gerçekleşecektir.

ARTÊŞBÛNA JIN XWEŞİKBÛNA XEYALÊN ME NE

Serdema ku em jiyan dikin serdemekî wisa ye ku di destpêkê dîrokê heya roja me ya îro de têgînên ku hatine bikar anîn; gelan û jinan ji bo ku van têgînan biparêze û di maneya xwe de bihêle berdelên pir mezin dane, lê em mêze dikin ev buye pirsgrêka jiyanê ya herî esasî. Em di serdemê wisa de jiyan dikin ji bo jiyanê ku em behs dikin jî ji rastiya xwe were derxistin, tene wekî jiyan were hesibandin bi dehan têgîn û nasnameyan bi awayekî hovane dinav desthilatdaran de hatiye bê nîrx kirin. Pergala moderniteya kapîtalîzm wisa kiriye ku bi dagirkirina hişê mirovahiye re cudabun û rengbuna gelan ji holê rakiriye û wisa buye mirov pir taybetmendiyê xwe yê civakî ku karibe xwe pê nase bike nabîne. Rêbertî di parêznameyan de bi awayekî berfireh bin wateya jiyanê xîz dike û dek u dolabên hêzên desthilatdar jî kişf dike. Taybet paraznameya dawî de Pirsgrêka Kurd û çareseriya Netewa Demokratîk de mirov bi awayekî zelal dibîne ku Rêbertî destpêkê qala têgîn û têgehan dike. Ew ji bo me dide diyar kirin kû mirov destpêkê jiyanê nas bike û pirsgrêkan tespît bike, li gel wî çareserî pêş bixe hewce dike têgînên ku ji rastiya xwe hatiye dîrxistin bi awayekî rast nas bike û bi wate bike. Tegîna çand û berxwedan jî

têgînekî wisaye di jiyana mirovahiye de hertim diyarker buye û mirov nikare ji van her du têgînan jiyanekî cuda jiyan bike ye. Lê em mêze dikin moderniteya kapîtalîzm wisa kiriye ku ev herdu têgîn jî ji mana yê xwe derxistiye. Jiber ev pergala di vê zanabunê daye ku gelan çiqas bê çand û bê berxwedan be ewê ewqas karibe pergala xwe di şaneya civakan de bicîh bike û bivê re ewê civakbun ji holê rabike. Her çiqas çanda berxwedanê ji aliye hêzên faşîstan were astengkirin jî em dema dîrokê mêze bikin emê bibinin ew çand hertim zindî maye û bêguman yê ku çanda berxwedanê parastiye jî jin e.

Berxwedan tê maneya ku tu tiştên ku naxwazî jiyan bikî, li hember disekinî û berxwê didî. Di gerdûnê de mirov mêze bike dibîne di hemû zindiyan de ew berxwedan heye û ew zagona gerdûnê ku tû wunda jî bikî qezenc jî bikî dîsa jî berxwe didî. Dema mirov pisîkekî bixwaze bigire an go ew pisîk hîs bike tuyê zerar bidî yekser neynokê xwe derdixe berxwe dide. Dema em bixwazin gulekî jêbikin ew bi stîrîyê xwe dixwaze asteng bibe, dema tu dest bavêjî helîna çukan wê demê ew ciyê helîna xwe diguherîne û berxwe dide. Heman demê em mêze bikin piranî çîrok, helbest û dengbêjan

de ku em guhdar dîkin de her berxwedan tê ser ziman. Em dema ji xwe pirs bikin beramberê çi berxwedan, beramberê çi sekinandin, çi qebul nekirin? Ewê bi sedan bersîvên beramberê dagirkerî, sermaye, birçîbun re, bêheqîre, zulmê re, tirs re, qirkirinê re, tunekirinê re berxwedan derkevê pêşberême. Gelên kû dema zimanê wê, çand û nasnameya wê were tune kirin, nikare bê deng be viya bi hêsanî qebul bike. Beramberê wê de ji bo hebuna xwe mayînde bike û biparêze reya berxwedanê dibîne. Dîrok wisa ye ku paşeroj, pêşeroj û kêlî bi awayekî zindî diherike, lê girîng ewe ku mirov vê herikbariyê re çavê xwe veke di pişt perdeyan de bibîne, wê demê dikare rast jiyanê bixwîne û ava bike. Em bala xwe bidinê mijar dema dibe dîroka jin, ew perdeyê reş her diçe sitûr dibe û wekî ku dîrokê de jinên berxweder tunebuye tê belav kirin. Em li vir de bala xwe bidinê gotina Gerda Lerner'ın ku dibêje `` Heke dîrok bi çavê jin hatiba mêzekirin, paşeroj bi watedayina jin re hatiba dizayn kirin, dîroka ku em niha dizanin ewê di bin ronahiyekî cuda de hatiba berdewam kirin û dîtin. `` Em niha bi felsefeya Rêbertî re jiyanê bi çavê jin mêze dîkin û wekî Rêber APO dibêje dîroka azadiya jin bi çanda berxwedanê dinivîsîn. Lê jiber ku ew dîrok bi awayekî rast fêm bikin û binivîsîn, pergala jinên azad ava bikin hewcedarî heye dîrokê de heye dîrokê de jinên ku berxwe dane em serî li wan bidin û nas bikin. Jinên Kurd her tim di nava berxwedanê de cîh girtine. Kesayeta jinên Kurd ya berxweder wisa ye ku şûnê ku bikeve destê dijmin û êsîr bibe şer kiriye, xwe zinaran de û pirdan de avêtiye, xwe kiriye bombe teqandiye, bi pîrozbûna agir re buye yek. Wekî çukê anka xwe ji xolîyên xwe ji nû ve afirandiye. Lê çawa ku dîroka gelê Kurd ya berxweder nehatiye nivîsandin, wêrekî û jêhatîbûna jinên Kurd jî nehatiye nivîsandin. Heger em bi îddîane ku dîroka jinên azad binivîsîn pêwîste em jinên ku jiyanê xwe bi çanda berxwedaniyê re hunandine em nas bikin. Mîrate, birdozî û tekoşîna jinan ku beramberê zihniyeta zilamsalariyê de berxwedane mirov pêwîste derbixîne holê. Tekoşîna jinên Kurd, tekoşîna

Zarîfe ye kulî Koçgirî de beramberê dagirkeriyê de berxwedaye. Li Başurê Kurdistanê de Leyla Qasim e, Hurreme, Berîtan e, Berîvan e, Azîme ye, Zilan e, Sara ye, Arîn e, Delal e, Helbeste û bi sedan jinên bi çanda berxwedanê re xwîna xwe wekî çemê azadiyê herikandine ye.

Destana berxwedana qaleya Dimdimê de bi sedan jin ji bo ku nekevin destê dijmin jiyanê xwe dawî dîkin. Piştî qaleya Dimdimê dikeve destê dijmin, Xatuna Zadiye jiber ku tola jinan hilîne Arteşekî navê ``çengzerîn``ava dike, bi hezar kesan re êrîşê qaleyê dike û dîsa qale bidest dixe. Di raperîna Agirî de Xatuna Gulnaz rolekî girîng leyîstîye. Raperînên ku pêşengtiya Seyîd Riza de pêş ketiye tekoşîna Besê û Zarîfe tekoşîna parastina rumeta jin e. Taybet Zarîfe kesayetekî mînake ku di mafê jinan de rolekî bingeîn leyîstîye. Di raperîna Garzanê de Rindêxan rolekî seretî dileyze lê êsîr dikeve destê dijmin. Lê dema êsîr dikeve dixwaze carê dawî pirda Malabadî bibîne, dema digihîje pirda Malabadî xwe davêje nav ava Dicle yê de. Leyla Qasim beramberê rejîma Baasê de ji bo ku denge gelê Kurd hemu cîhanê re bide sehkirin tevî çalakiya balafir revandinê dibe. Divê çalakiyê de tê girtin û dinav 20 rojan de tê sêdar kirin. Leyla Qasim `` Min bikujin, lê vê rastiye jî bizanibin ku bi kuştina min re ewê bi hezaran Kurd hişyar bibe. Ez di azadiya riya Kurdistanê de jiber ku canê xwe feda dikim pir keyfxweşim, şahnazim û serbilindim`` dibêje. Em dibinin çawa di dîrokê de êrîşa zilamsalariyê hertim hebûye lê berxwedana jin jî bi ti awayî nesekiniye, di serdema niha yê ku modernîteya kapîtalîzm dixwaze vê serdemê de bi zulme xwe ve rêve bibe, berxwedana jin niha gihiştîye lutkeyê herî bilind de. Şerê cîhana sêyem û krîza cîhanî li her derê de wisa kiriye ku faşîzm belavê her derê buye, ew jî herî zêde riya qirkirinê ser jinan de vedike. Wekî her demê dinav şerda herî zêde yê ku eş dikşîne berdelên herî mezin dide jin e. Lê pêvajoyên ku em têda ne herî zêde jin pêwîstiyê hebûna xwe parastinê dibîne û tekoşîn dike. Jin divê zanabunê da ye pêvajoya ku hêzên desthilatdar herê zêde jibo nasnameya jinê tune dike ye, jin

heger xwe neparêze, hêza xwe ya parastinê ava neke û berxwenede nikare hebuna xwe ava bike û bidomîne. Ev ji bo hemu tevgera jinan derbasdare. Di hemû welatan de tevgera mafê jinan diparêze hene, lê bingegehê de van tevgeran çiqas ji bo mafê jin têdikoşe ew mijarê lêpîrsinêye. Tevgerê jinan pêwîste bi yek ahengekî de hevdu re tekiliyê wê hebe û bi awayekî rast ji bo çanda berxwedanê ya jinan tekoşîn bike. Rêbazê tekoşîna jinan heman demê rêbazê hebuna xwe ava kirina jinan e. mirov dema rêbazê berxwedanê derbixe holê û zindî bike dikare wekî jin hebuna xwe jî hem bide nasîn û hem jî mayinde bike.

Jin dema zilm, zordarî û neheqî bibine jin

gav diavêje û ew çanda wê ya berxwedanê riya jinên cîhanê ronak dike. Encamên ku jinan dibe berbi azadiyê bi saya Rêber APO pêşket.

Rêber APO `` **arteşbuna jin xweşikbuna xeyalên me ne**`` dibêje. Yê ku herî zêde çanda berxwedana jinan parast û ji bo me da nasîn Rêber APO ye. Jinên Kurd anî vê astê ku ji bo bibin layiqê vê berxwedaniyê tekoşînên mezin dan. Jinên Kurd bi xwe re, kevneşopiyê re, bi zihniyeta zilam re, bi hêzên netew-dewlet re ji bo ku vê çandê biparêze şer dike û tekoşîn dike. Li çiya, deşt, zindanan û hemû cihên jiyandê de jin berxwe dide û dîroka azadiya jin dinivîsîne. Niha jinên berxweder beramberê hêzên hovane de bi nasnameya YJA-STAR şer dike, jiyana bi azadiyê hatiye hunandin de cihê xwedigre û dibe sterkekî dinav keziyê jiyana azad de.

Rêbazê Tekoşîna Jinan Heman Demê Rêbazê Hebuna Xwe Ava Kirina Jinan e

Em çîroka berxwedana jinan dibîhîsin. Rihê jinên berxweder çawa ku dîrokê de jiyana xwe wekî destanekî domandiye niha jî em dibinin ku ew berxwedan me dibe berbi serkeftinê. Serkeftin û berxwedana jin bi JIN JIYAN AZADI re belavê hemu jinên cihanî bune. Çîrokên jinên berxweder di behra JIN JIYAN AZADÎ de de kom dibe û ti hêzên dagirker nikare vê behre zuha bike. Berxwedana jinan bi qêrîna xwe ya azadiyê ve van hêzên desthilatdar dinav behra azadiyê de difetisîne. Ew Behr li Kobanê dibe tilîliya Arîn Mîrkan, li Rojhilat dibe Jîna Amînî, li Bakurê Kurdistan dibe Narîna Biçuk, Li başurê Kurdistan dibe Gulîstan Tara û Hêro Bahaddîn... Ji Kurdistanê ber bi cihanê diherike û tovên jiyana azad ku ji aliye Rêbertî ve li gerdunê hatiye avêtin vê tovê bi çanda xwe ya berxwedanê av dide. Her çiqas berdelên giran em bidin jî em îro li her derene, berxwedanê me li her derê de deng vedide û bi baweriyekî mezin dibêjin ku em natirsin, bi tekoşîna xwe ve tola hezar salan ji hişmendiye zilamsalarî digrin...

bi awayekî pir bi hêrs berxwedide. Ulrike Menihof `` şunê ku ez hestiyar ango xembar bibim, çêtire ez bi hêrs bibim`` dibêje. Ya rastî bivê gotinê re pêwîstiya berxwedanê jinan vedibêje. Di cewhera berxwedana jinan de beramberê hişmendiye de hêrs heye, perdeye ber çevê xwe qetandin heye, wêrekî heye û asaleta serî rakirinê heye. Jin bi hêrsekî mezin dibêje ez jî heme, ez jî mirovim, bi hêzim, hestêmin heye û dikarim bikim. Berîkirina min û xeyalêmin jî heye. Jin îro bi îhtîşam û rûmete kî mezin derketiye ser dîka dîrokê û bi saya arteşbûn û partîbûna jin , jinên Kurd wekî çanda kevînar ya xwedawendan xwe gihandine lutkeya berxwedanê û rûmetê. Jin berhemê xwe yê bi hezar salane ji destê wê hatiye dizîn bivê riyê girtiye dest û ji bo parastina van nirxan û berheman ji xwe bawer

JI BO SERXWEBÛNA XWE WERNE ŞER!

Welleh ben anlamamışem ma çirbû ma tofandır, ma babilisoktur ma bû nedir? Diyisen dünyanın soni gelmiş ica sanki yeni bişey keşfetmiş gibi diyiler welleh heval düşman çoq saldırı, yoq özel savaş war, yoq kıpırdıyamıyoz her yerde mobese û nizamim nizamim çi war. Welleh ica bizde çoq abartıq! Ma bugün olan dün yoqti, dün bu düşman ma dostti? İca kendimizi qandırmayax, bu düşman dün de düşmandı bugün de düşman. Dünde düşmanlıxınî yapîdî, welleh bugün de yapî. Değişen bişey yoxtur. Lê ben anlamışam bizim tarafımızda değişimler olmış. Deyecem xerdir ma qorkîsen yox, deyecem bireysel û şexsî qaygıların çoxalmış e gene yox. E ka xeriniz birî bana diyîr ka degîşen ne olmış? Welleh xalımız xal degîldîr ha ben diyîrem. Ax ax ma YDG-h sürecî böyleydî! Ölçüler yüksek, cesaret en ust düzeyde, ful înisîyatîf, gözü qara eylemcî genclixdan eser qalmamış. Eskîden dijmin bir gav atınca düşünirdî, hesap yapardî, gelo buna qarşı genclix ne yapacax diyirdi û onlar qorqirdî. Le şimdî digîsen saman alevîdîr hema herkesin etexî tutuşmuş. Welleh bu "lêgalizm-dir nedir bu" hastalix bizi öldürî û öldürî. Axa ax nerde o ARKG, ERNK süreçleri, nerde o

YCK genclixî nerde o YPS'li arkadaşlar, nerde mahallelerden girip bazarların her kolanını xaşıştan, fuhuştan temizleyen YDG-H genclixi.

Şimdi diyîsen herşey eskîde qaldî û perdeyî çekmişez. Û bû düşman kendini bişey zannedî. Alahxtan gerilla war yoqsa xalımız xal degîldîr welleh. Etrafdüşman qaynî, etafvurulacaxxayîn û exlaqsızla dolmuş, taşmış lê kimselerde tıq yoxtur. Genç Kadınları qatlediler, tehdit û şantaj ediler û en son baqisen ajanlaştırmışler. Kurmê darê meselesi de aha böle pratikleşi. Çocuxlara tecawiz ediler, qetledîler. Utanmasalar buni de intixar diye verecekler. Colemergî almişler uyuşturıcî merkezi yapmışler. Ma bu olacax iştir? En yurtsever alanlarımızı, insanlarımızı böle yapiler. Şimdi qalkak bunu qebul edek? Daha bir haftasi üniversitede dolmamış Rojine diyiler intixar etmiş. Ê welleh Kürdin ölümü bu qadar qolay degildir. Lê Kimse sesiini çıqarmayınca böle öli! Herşeyin adi olmuş intixar. Birigid, yiğit, Beritanyoxtur? Üniversite genclixi, liseliler, maxalle genclixi û işçi emekçi genclix zanedîsen tatile çıqmış olacak iş degildir. Sanki gullik gülistanlık yaşîyax ka hele biraz tatil der gibi. Artıqın edi bese mi

diyoruz Rabe mi diyoruz ne diyoruz bilmem le artıq bangawazi yapmayax iyi olacax, me öle degil? Edi soz bitti û herkes xeraketê geçmeli.. Şimdi deyeceksiniz ma sen ne sektersin, ma sen ne yapmışsen KEJÊ oralardan qonişmak xoştur diye. Yine biliyek zaten arqamizdan diyiler bu "arqadaşlar halden anlami, qolaysa gelsinler kendileri yapsin" lê welleh bu söylemlerde heç xoş degildir. Ma eleştiride yapmayax, ma bizler yoldaş topluluxu degilez. Ma ölçülerle birbirimizi degerlendirmeyecex da ne yapacaz! Yurtsever û Apocu gençlix birbirini yerden yere de vurir lê qaldırmasini de bilir. Ölçüleri sist yapmayax û edi bu xalleri qebulda edmeyex û mana bir söz werdir dîyîler nerde xeraket orda bereket ! Bereket wextî bereket.

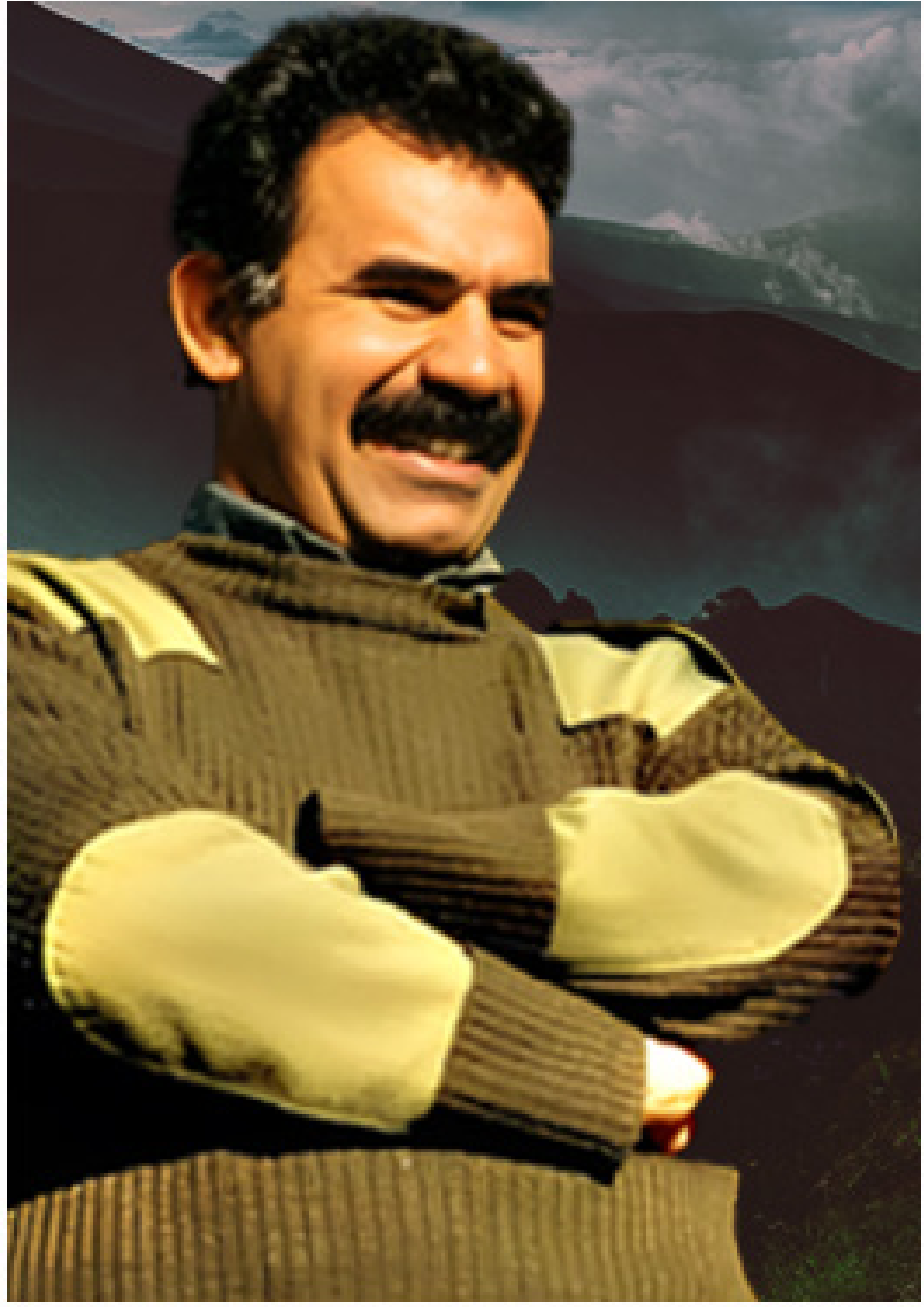
Hele baqın alah û azim bu tayibo û çetesi şimdilerde de yeni qamuflaji ile piyasaya eski malları sürmüş yine. Eskiye qamufle edince zannedî pahaliya satılacax. Zaten işi, gücü olmuş satmak û almaq. Adına da diyiler çi par-nizanım hûda-par. Dün hak-par öncesi hizbi-kontra, daha öncesi Hizbullah, önce öncesi de anamın deyişle sofikler. Welleh adlarına yetişemîrem le ma ferq edî ? Pratiqlerinden bilirez hepsi de aynidir û hepsi de hema Kurdin qatili, tetikçisi, failidir. Ne axlaqsızlık arîsen bunlarda wardır. Xırsızlık, mafya, çete, fuxuş , haşiş, tecawiz, sübyencilik welleh bu kötü kotü qavramlari axzıma alınca bile kotî olîrem ica hema sen de; butun kotî qewramların û pratiklerin saxibidirler ben sana diyimm ere welleh "tu orta Qur'anê den qonişîsen. İca taxım elbiseleri giyince paşverû zekalarıyla bizleri qandıracaqkarını saniler. E welleh degil, taxım elbise degil, kefen de giyseler bunlar yine axlaqsızdırlar. Hiseyin Velioxlî'nin adi olmiş nizamim çi icar zanedî çoq şey değıştı, ma öyle degil? Weleh yanlıssam ka birî çiqsin desin Kejê yanlıssen. İca bu dinsîz û îmansızlar olmuşler xwedesez, peyxambersiz ortalıxta cîrît atacaxlarmış. Yine cellatlıxa soyunmışler. Cîrît atıxları soqaklar da vurîlecekler xeberleri yox.

Yaşli bir Êzidî şexinin bir sözi vardî hiç ûnitmîrem diyîrdi "ne zemankî şallarımıza

cepler dîkîldi, aha o zaman insanlıq bozuldî ". Herşeyîn para olduxî bu zemanda manewiyat yitirilî, insanlar para için herşeyi yapiler. Ayıp, şerm, qalmamış. Mideler dolsa, gözler dolmî, gözler dolsa güdüler tatmîn olmî. Önderlik exlaq kewrami için diyir; " Ahlâken aşılımış veya ahlâktan yoksun qalmış toplumlar politik hafızasını, dolayısıyla geleneksel kurum ve qural gücünü zayıflatmış ve yitirmiş demektir. Bu da bir toplum için öz savunmadan yoksun kalmak, her tür iç ve dış tahakkümcü, sömürge ve asimilasyonist uygulamalara açık hale düşürülmektir". Exlaq biterse herşey biter. Bunu oldukça önemli görirem. azcık da olsa exlaq kewramına yoxunlaşmalıyız. Exlaq, Kültür, manewiyat, saygi bunları yox olursa bizde yox oluruz û eyni bu güruhlar gibî oluruz. Bu hizbullahçılar, qoruciler, berzaniciler û ayni û beterleri hepsi de ellerini ceplerine götürür û ona göre düşkünlük içinde düşkinlik yapiler. Bizim ellerimiz tetikte olmalı, taş atmalı, molotof atmalı, bombe atmalı, atmalı atmalı ki o ellerimiz havalarda zefere durabilsin. O zaman "rabe, rabe gelê Kurd" diyenlerden daha radiqal bir şarqi söyleyem; Bi kevir û bi kuçan werne şer, rahêjin ber û daran werne şer! Ev ceng cenga hêzar salane, iro dem dema meye, rabe keç û xorten ciwan werne şer, ji bo serxwebûna xwe werne şer!

*PKK,
Sonu gelmemiş bir roman, bir şiir, bir türkü
Ve güzel...*

Güçlü Bir Sonuç Alacağız, Önderlik Yakın Zamanda İçimizde Olacak
Şehit Asya ALİ

PKK, Özgürlük Kapisıdır
Şehit Rojger HELÎN